

Незагойна рана

Напередодні загибелі Воїн попросив дружину: «Включи відео, подивлюся, що діти роблять»

Василь Збудовський із села Борочиче, що на Горохівщині, був воїном із досвідом. У 2014–2015 роках він брав участь в АТО. Вижив у важких боях під Дебальцевим, воював за Луганський аеропорт – про що й розповів журналістам «Волинь» у документальному фільмі. А от повномасштабна війна забрала його життя. Загинув 44-літній чоловік торік 22 березня під час виконання бойового завдання в районі села Вільшана Куп'янського району на Харківщині. Тільки по телефону він чув перше сивове: «Тато» від свого найменшого Льоньчика

Фото Катерини ЗУБЧУК та з архіву Наталії ЗБУДОВСЬКОЇ.

Посмертну нагороду Василя Збудовського – орден «За мужність» II ступеня – одержала його дружина Наталія.

Останнє фото, на якому тато з маленькими донькою та сином, було зроблене в травні 2022 року.

Фото з архіву Валентини Маціюк.

Волонтерка Валентина Маціюк під час однієї із поїздок до бійців 14-ої бригади – це її прощальна зустріч з Василем.

«ЗА ЛУГАНСЬК МЕНІ ДАЛИ ОРДЕН... ПЕВНО, ЗА ЛУГАНСЬКИЙ АЕРОПОРТ»

Передивляюся фільм про учасників АТО Горохівщини «Я вірю, що закінчиться війна» (у 2018 році з ініціативи вчительки-пенсіонерки, громадської активістки Євгенії Харків із села Скригове його підготувала редакція газети «Волинь» – режисер Олег Криштоф). Знаю, що його героєм був і Василь Збудовський. Хочу почути, що тоді розповідав чоловік. Призвали його в 2014-му в 51-шу бригаду (згодом це – 14-та ОМБр). «А потім приписали до 128-ї бригади, з якою був під Луганськом. Дуже багато машин побито в боях. Із сорока моя, вважаю, залишилася одна. Я нею боєприпаси возив, воду... Тоді Луганськ ми взяли в кільце, але кинули сюди танків десь дев'яносто – довелось нам відступити... За Луганськ мені орден дали... Певно, за Луганський аеропорт...». Мова – про орден «За мужність» III ступеня...

Ці нагороди – буде спогад про тата.

Розповідь про Хоробре Серце – на с. 3

Герої нашого часу

«Я казав побратимам: «Покиньте, а вони пронесли мене пораненого 2 кілометри під дронами та бомб'юшкою»

Козак Микола Колбун майже два роки воює у складі 3-ї роти 51-го батальйону 100-ї Волинської бригади ТрО.

Вражаюча історія – на с. 8

Тато з Небес гордиться, має гордитися такими патріотичними дітьми.

Доньки загиблого Героя також воюють проти путіна

Шестикласниця Анна Царик і її молодша сестричка-першокласниця Богдана (на фото) вже не вперше допомагають нашим захисникам

Як стають патріотами з колиски – читайте на с. 8

Вітаємо!

У ці дні відзначають 80-річний ювілей подружжя із села Верхівка Луцького району

Анна Василівна і Василь Григорович РОМАЩУКИ.

Дорогі іменинники!

Через улюблену газету «Волинь» хочемо висловити Вам слова щирої вдячності і глибокої поваги. Ми захоплюємося молодістю Вашої душі, ясним розумом, життєлюбством. Величезне щастя знати Вас, перебувати поруч, разом йти по життю. То ж щиро вітаємо вас і бажаємо, щоб здоров'я не давало приводів для занепокоєнь, а душевний спокій приносив багато щасливих моментів. І головне, щоб Ви дочекалися Пермоги України і миру на нашій землі.

Пропливає долі неспокійна річка, А за нею линуть роки-журавлі! Ось і загорілася вже 80-та свічка Вам на ювілейному столі! Не сумуйте, що літа минають, Ще до століття – довгий вік! Із ювілеєм Вас вітаєм, Хай буде радісним кожен наступний рік! Нехай життя здається добрим дивом І плідні будуть справи та шляхи, Нехай живеться легко і щасливо, Благословенні будьте Богом і людьми!

З великою Любов'ю до Вас – діти, онуки, сестри і вся родина.

РЕКЛАМА

КОЛОС ЖИТЛОВИЙ КОМПЛЕКС

ВІД 19 000 ГРН/М²

КВАРТИРИ ПРОДАЖ РОЗПОЧАТО!

☎ 067 811 20 23

ГОРОХІВ вул. Паркова, 22а

ЖИТЛО ПОРУЧ З ПАРКОМ

Пульс тижня**Хлопчик народився в дорозі до пологового**

2 березня о 4 годині 40 хвилин бригада Любешівського відділення екстреної медичної допомоги на робочий планшет отримала повідомлення стосовно того, що, у вагітної жінки скарги на переймоподібні болі у животі з інтервалом у 1–2 хвилини

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Бригада ЕМД, прибувши на місце, оглянула пацієнтку. З'ясувалося, що у 33-річної жінки це – вже треті пологи. Термін вагітності – приблизно 40 тижнів. Жінку треба було транспортувати до пологового відділення, але довести породіллю на госпіталізацію не встигли – дитина народилася в машині.

Завдяки професійним діям медичних працівників, пологи пройшли без ускладнень. Жінка народила здорового хлопчика, вагою приблизно 3500 грамів. Маму та немовля доставили до профільного закладу охорони здоров'я під нагляд спеціалістів.

Волинський обласний центр екстреної медичної допомоги та медицини катастроф, який і повідомив про цю подію, адресував привітання родині з поповненням, побажавши здоров'я матері та новонародженому. ■

У Ковелі збудують McDonald's

Всесвітньо відомий бренд фастфуду невдовзі з'явиться і у місті залізничників

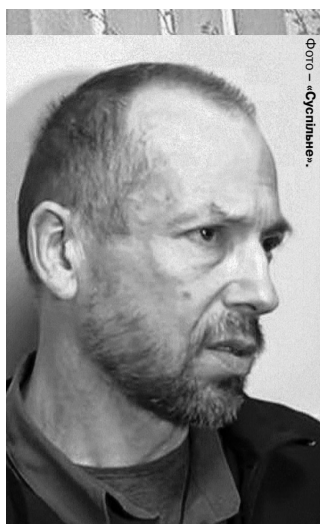
Леся КВІТКА

Ковельський міський голова Ігор Чайка та його перший заступник Тарас Яковлев зустрілися з керівником ТзОВ «Рентал 888» Дмитром Тараненком, представниками будівельної компанії «Інвестор» Андрієм Разумовським та Сергієм Стрихарчуком.

Під час зустрічі говорили про початок будівництва закладу швидкого харчування McDonald's у Ковелі. Знаходиться він на вулиці Варшавській, 50-б. Саме цю ділянку, площею 0,3602, на розі вулиць Варшавська та Володимирська було продано у 2022 році майже за 12 мільйонів гривень. Кошти спрямували на розвиток міста.

Компанія McDonald's – величезна корпорація, яка відома у всьому світі, має понад 38 тисяч закладів більш ніж в 120 країнах, де щодня обслуговують 70 мільйонів гостей.

За словами мера, відкриття ресторану у Ковелі – знакова подія. ■

Незламні

Подивіться, як схуд у полоні захисник.

Микола Гойдало під час служби у війську.

«росіяни змушували стояти по 16 годин, схуд на 35 кілограмів...»

50-літній військовий Микола Гойдало з Волині перебував у путінському полоні майже два роки. Чоловіка п'ять разів перевозили по різних колоніях на тимчасово окупованій території України та в Росії. Зараз він лікує ноги на Дніпропетровщині – «після полону не міг навіть стояти» – та планує швидше повернутися додому. Зі звільненим бранцем поспілкувалися журналісти «Суспільного»

Юлія ПІДГОЛА, Вікторія ПІНЧУК

«ЩО КАЗАЛИ? УКРАЇНА – ЦЕ РОСІЯ. А ЗАХІД – ВЖЕ ПОЛЬСЬКИЙ»

Житель села Низкиничі Володимирського району Микола Гойдало уже понад місяць, як повернувся в Україну. Чоловіка обміняли 31-го січня. Військовий 14 років пропрацював шахтарем та має трьох дітей. З березня 2022 пішов воював у складі 2-го окремого стрілецького батальйону. Неподалік Лимана на Донеччині в травні Микола потрапив у полон.

Каже, що спочатку був у

полоні на тимчасово окупованій території, а потім його перевезли до Росії.

«Ми сиділи – як їли. А в інших вже їли стоячи. Останнім часом, перед обміном, давали трохи посидіти. А так – стояли на ногах цілий день...»

«Наглядачі змушували вчити вірші про Росію та співати їхній гімн.»

Які там права? Ніяких», – говорить він.

На прогулянку в полоні взимку виводили на 30 хвилин, а влітку – на годину, згадує Микола. За словами

чоловіка, на українських військових тиснули і психологічно. Наглядачі змушували вчити вірші про Росію та співати їхній гімн.

«Якщо відмовлялися – могли ребра постраждати чи ноги. Тому краще поспівати, аніж переносити біль. Що казали? Україна – це Росія. А захід – вже польський», – каже колишній військовополонений.

Микола писав з полону листи рідним, але вони жодного не отримали. Тричі чоловік думав, що везуть на

обмін, але його просто перевозили до іншої колонії. Лише на четвертий раз, каже, його здогадки підтвердилися. Зрозумів, що перетинає кордон з Україною, коли з го-

лови зняли мішок.

«Уже як в'їхали в наш населений пункт, біля кожного будинку з плакатами стояли люди, нас вітали, як героїв», – розповів він.

«ПОЛОН У НЬОГО ЗАБРАВ БАГАТО ЗДОРОВ'Я»

Микола тиждень перебуває в лікарні на Дніпропетровщині. Чоловік схуд в російському полоні на 35 кілограмів та має дистрофію. Також, через стояння в бараках по 16 годин, отримав проблеми з ногами, розповідає гендиректор медзакладу Сергій.

«Пішли атрофічні зміни. Треба боротися, налагодити судини, качати кров, щоб не було застійних процесів. На жаль, полон у нього забрав багато здоров'я», – говорить медик.

У лікарні військовий пробує приблизно тиждень. Микола поки нічого не планує, лише хоче відновити здоров'я і якомога швидше повернутися на рідну Волинь. До речі, доньці Людмилі, яка займається музикою, під час телефонної розмови батько пообіцяв купити піаніно, бо навіть під час полону думав про те, аби донька не полишала навчання.

ТИМ ЧАСОМ

Чеченські воєнізовані формування активно скуповують полонених українців в інших російських військових формувань, аби обміняти на чеченців. Як пише британська газета The Times, в Україну прийшли воювати понад 10 тисяч кадірівців – військових, лояльних до чеченського лідера Рамзана Кадірова. Тому вони й скуповують українських військових, вивозять їх у столицю чеченської республіки – Грозний – і влаштовують обміни з Києвом. ■

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ

E-mail: reklama.volyn@gmail.com

Тел.: (0332) 78-07-70, 066 82 47 160 – Vodafone, 096 77 31 037 – Київстар, 066 82 47 160 – Viber, Telegram, WhatsApp.

Ціна приватного оголошення у нашій газеті – **50 грн** за одне найменування + 20 грн, якщо ви бажаєте розмістити його на сайті www.volyn.com.ua. Вартість оголошення про купівлю чи продаж с/г техніки (більше ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить **100 грн** за одну публікацію + 20 грн (за сайт). Вартість оголошення про послуги – **100 грн** + 20 (за сайт). Оголошення, які виділені рамкою, + 25 грн (за сайт + 30). Вартість оголошення про згубу – **50 грн**. Оплата у відділеннях ПриватБанку. Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети.

РІЗНЕ

● Продам жом, торфобрикет, дрова, пісок, щебінь різних фракцій, пісок, камінь бут, формаки, відсів, цеглу білу та червону, чорнозем, землю на вимостку, блоки, цемент, гній. Доставлю. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 61 14 575, 097 34 43 386.

● Продам жом, торфобрикет, дрова, пісок, щебінь різних фракцій (насіпом та в мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 33 74 034, 096 99 43 100.

● Продам жом, цеглу білу та червону (нову та б/в), шифер (б/в), дрова рубані (твердої породи), торфобрикет, пісок, щебінь, відсів, керамзит, глину, чорнозем. Доставка. Надаю послуги мінівантажувачем «Бобкат» та автомобілем ЗІЛ. Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.

● Куплю будь-яку будівлю з червоної цегли під розбір. Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.

● Продам пиломатеріали: дошки (обрізні та необрізні), балки, крокви, рейки монтажні. Доставка. Тел.: 097 64 92 371, 099 18 13 332.

● Постійно купую корів, биків, коней, домашніх свиней. Тел. 098 64 01 110.

● Виготовляємо та продаємо кольорові металеві штахети, шириною 10, 11 та 13 см. Великий вибір кольорів, матові, глянцеви, під золотий та темний дуб, парпети на фундамент, шапки на стовпчики. Тел.: 096 129 25 88, 050 644 68 40.

● Виготовляємо труби різних діаметрів від 80 до 300 мм. До котлів, буржуйок, камінів та теплиць. З чорного та оцинкованого металу, товщиною 0,50 мм. Коліна 45° та 90°. Ціни вироб-

ника. Швидко та якісно. Тел.: 096 129 25 88, 050 644 68 40.

● Продається професійно приготована настоянка гриба «Веселка», яка має протипухлинну дію та інші корисні властивості. Тел.: 066 107 38 63, 097 725 97 87.

● Продам гарний, натуральний килим б/в, 2*3 в хоршому стані та два приліжкові килимки 0.8*1.50 кольору лаванди. Також – кольоровий телевізор «Амсол» (Німеччина) в робочому стані та новий блендер. Ціни договірні. Тел. 050 243 17 03.

ЧЕКАЮ НА ТЕБЕ ♥

● Сільський чоловік, віком 63 р, зріст 170 см, вага 75 кг, без шкідливих звичок, познайомиться з одинокою жінкою для спільного проживання. Тел. 098 87 28 167.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМИ

● Загублене службове посвідчення ДПСУ № 174897, видане на ім'я Терета Ігор Олександрович, вважати недійсним.

● Загублений військовий квиток, серія НК № 5994661, виданий на ім'я Лисюк Володимир Олександрович, вважати недійсним.

Газета «ВОЛИНЬ»

ЗАВДЯКИ ЦИМ ДОБРИМ ЛЮДЯМ ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ» ЩОТИЖНЯ ПОТРАПЛЯЄ НА ФРОНТ:

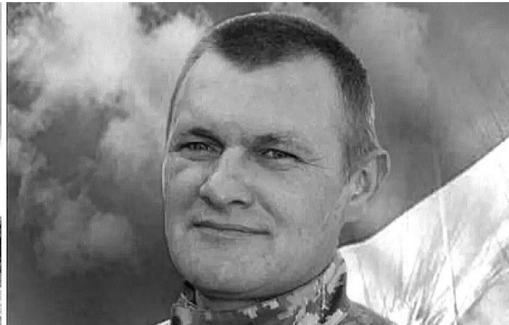
- ✓ Нововолинський олійний завод (директорка Вікторія БУБЕЛА)
- ✓ СГТОВ «Лище» Луцького району (директор Святослав КАРБОВСЬКИЙ)
- ✓ ТОВ «Негабарит-Сервіс» Ковельського району (директор Олег КОЗЕЛ)
- ✓ С(Ф)Г «Нива» Луцького району (директор Анатолій МАСЛІЧУК)
- ✓ С(Ф)Г «Зоря» Луцького району (директор Степан САЙКЕВИЧ)
- ✓ ПП «Макс Ком» Луцького району (директор з виробництва Тарас ЩЕРБЛЮК)
- ✓ С(Ф)Г «Землероб» Володимирського району (директор Леся ЛИСИЦЯ)
- ✓ ТзОВ «Городище» Луцького району (директор Анатолій НИКОНЮК)
- ✓ ТОВ «П'ятинді» Володимирського району (директор Валерій ДІБРОВА)
- ✓ СТЗОВ «Облапське» Ковельського району (директор Леонід САМЧУК)
- ✓ Підприємець Сергій ПШАВА (Ковельський район)
- ✓ Фермерське господарство «Дари Волині» Володимирського району (директор Юрій ЄЛЕВА).

Ви теж можете допомогти у виготовленні інформаційних снарядів. Приєднуйтеся! Тел. 0661338688.

■ Незагойна рана

Напередодні загибелі Воїн попросив дружину: «Включи відео, подивлюся, що діти роблять»

Фото із сайту obozrevatel.com.

Василя Збудовського, котрий віддав життя за Україну, похоронили з почесними в рідному селі.

Закінчення. Початок на с. 1

Катерина ЗУБЧУК

Про цей фільм, і про нагороду ми згадали недавно, коли спілкувалися з дружиною Василя Наталією Збудовською. Вона показала посмертну відзнаку чоловіка – орден «За мужність» II ступеня, який вручили їй торік. А коли восени 2018-го, якраз на річницю Революції гідності, фільм презентували в Горохові, вона була серед присутніх у залі. Знала, що її Василь – учасник АТО, але ця сторінка була в його житті ще до їхньої зустрічі. Оскільки чоловік небагато-слівний за натурою, а тим більш, коли йшлося про війну, то тоді з фільму, може, вперше почула, через яке пекло він пройшов. Дякувала Господу, що вберіг його, щоб звів їхні дороги...

Наталія – родом із села Турівка Тернопільської області. А побачила вперше свого майбутнього чоловіка у... своїй хаті.

– Моя молодша сестра вийшла заміж за Василевого брата, – розповідала жінка. – Вона була в Борочичі. Якоюсь сказало Василеві: «Чого сидиш у сорок літ сам. У мене сестра є – приїжджай в гості». І він став до нас їздити. Раз, другий зустрілися, а на третій мені говорять: «Збирайся зі мною». Забирає Василь Збудовський у Борочичі і Наталію, і її сина Степана, який був на той час п'ятикласником, котрого вона сама ростила після невдалого першого шлюбу. І, забігаючи наперед, скажу, що життя подружжя склалося щасливо – жінці не довелося шкочувати, що Василь став її обранцем, бо «такого доброго, слухняного чоловіка, турботливого батька – ще пошукати».

Наталія, правда, відверто каже, що Василь, який ходив у парубках майже до сорока (того ж 2018-го, коли вони офіційно одружилися, і ювілей відзначили), неохоче прощався із холостяцьким життям. Принаймні тримався думки, що печатка в паспорті – то не так важливо, «краще в цивільному шлюбі жити». З приводу ж того, чому так довго не женився, мав пояснення: «Бовдова аж три сім'ї – нема куди дружину привести».

– А як Наталка з'явилася, – каже, усміхаючись, жінка, – то й житло знайшлося. Купили ми хатину в селі Широке. Донька Вероніка в нас народилася, потім син, якого дуже чекав Василь і назвав Льоньчиком – на честь

свого батька Леоніда. Хотів усиновити Степана, якого ростив як свою рідну дитину (стосунки в них були хороші), але не встиг. Все тягло чоловіка у його рідне село Борочиче. В грудні 2021-го ми вже й будинок там купили, але не довелося Василеві в ньому жити.

«МІЙ ЧОЛОВІК НЕ ХОВАВСЯ ВІД ВІЙНИ, БО ТО НЕ ТАКА ЛЮДИНА»

Багато планів було у Василя Збудовського. Наталка розповідає, що чоловік мріяв коника купити:

– Але не такого, як казав, яким на землі робити, а верхи їздити на ньому. Дуже любив коней. Завжди вони в нього були на думці. Тепер, як чую вже від сина: «Он коник поїхав», то серце стискається від думки, що ця любов передалася від тата й малому – завжди звертає на них увагу.

Мова – про початок великої війни, про те, чим запам'ятався той день.

– Ще 23 лютого Василь, прийшовши з роботи (він працював у Мар'янівці на цукровому заводі), сказав: «Чи не хочеш завтра в Горохів їхати? Може, поїдемо – щось купимо». Більш нічого не говорив. А вранці 24-го, коли вже стало відомо про

Щоб усі ми були в кадрі, то такого в мене й нема. Може, щось знайшлося б на мобіліці Василя, але її при ньому, як привезли в домовині, чомусь не було. Не побачила й іменного жетона з викарбуваними знімками дітей, який замовила для нього.

повномасштабне вторгнення росії, розказав, що у військкомат його кличуть. У документах, які підписував у 2015-му, коли демобілізувався, зазначалося, що у випадку воєнного стану має повернутися на службу. Тож уже того дня був у військкоматі. Дали йому три години на збори. Мій чоловік не ховався від війни, бо то не така людина. У Володимирі був, у 14-ї бригаді. Через два тижні їх відправили на кордон із білоруссю, а потім – на Схід України. І на Херсонщині, і на Донеччині воював, і на Харківщині.

І писали одне одному, і дзвонили. Як каже жінка, дуже тяжким був рік без чоловіка:

– Город сама садила й дітей на горбу носила. У хаті, яку ми купили з Василем, ремонт робила. Василь говорив не раз: «Приїду додому у відпустку, то вже побачу, яку ти красоту навела». А бувало, що про-

сив, аби я зняла на відео, як просувається ремонт. І я знімала, скидала йому. «Файно, файно», – хвалив. І все казав: «Я мушу жити, бо маю внуків побачити». Особливо наголошував, що синових дітей хоче дочекатися. Мовляв, Вероніка – то улюблена доця, але головний – син, бо він – продовжувач роду Збудовських. Василь довго не женився, дітей малих не бавив ніколи. І як дочка народилася, то не знав зразу, як до неї підступитися: це ж уперше в сорок літ взяв немовля в руки! Але ставав зі мною, й ми разом її купали. Ну а як Льоньчик з'явився на світ, то вже знав, що робити.

Той затятий холостяк став хорошим чоловіком, який, за словами дружини, давався, щоб вона ним керувала і «жив він заради сім'ї».

«НА РАНОК МОЯ ДУША ВЖЕ ВІДЧУВАЛА, ЩО БІДА СТАЛАСЯ»

Чи думав чоловік, який раз уже пройшов через пекло, що вдруге потрапить на війну? Коли про це зайшла мова, Наталія сказала:

– Ні... Але в нього було таке передчуття. У 2014 році, коли мали мобілізувати, Василеві, як розповідав

мені, війна снилася. І тепер, перед повномасштабним вторгненням, ці сни, що нібито беруть його на війну, повторилися...

А далі – спогад про найпечальніше:

– 21 березня ввечері ми з Василем говорили. «Включи відео, – попросив він, – подивлюся, що діти роблять». Я увімкнула. А вони – вже як діти – скачуть. Менший за старшою повторює. Посміявся чоловік і попрощався зі словами: «Рано подзвоню». А на ранок моя душа вже відчувала, що біда сталася. Часом Василь казав, що не телефонуватиме, бо тиждень не буде зв'язку. Заспокоював: «Ти не переживай – я сам тебе наберу». Цього разу вже не набрав... Як пригадує Наталія, наступного дня «Мар'янівка дуже сильно шуміла», що загинув чоловік з Борочича, який має двоє маленьких дітей:

– А тут такий тільки Ва-

силь один. Тож про те, що чоловіка вже нема в живих, я знала до того, як прийшли із військкомату з офіційним повідомленням. Тільки всі говорили: мовляв, є ще якийсь відсоток, що це помилка. Хоч люди добре знали про мою біду, яку не відвернути, але старалися якось заспокоїти мене. А ввечері друг наш подзвонив і плакав, як дитина, – я зразу зрозуміла, що мого Василя вже нема...

На моє прохання Наталія передивляється в телефоні знімки, аби вибрати світліну для газети, на якій була б вона з чоловіком та дітьми, й каже:

– Останній раз ми з Василем бачилися в травні 2022-го – він був у справах у Володимирі, і я з дітьми до нього приїжджала. Сфотографувала його з дочкою й сином, якому тоді й року не було. А щоб усі ми були в кадрі, то такого в мене й нема. Може, щось знайшлося б на мобіліці Василя, але її при ньому, як привезли в домовині, чомусь не було. Не побачила й іменного жетона з викарбуваними знімками дітей, який замовила для нього й передала через нашого отця Юрія, коли він їхав на Схід України.

Більше знімків – із війни. І це завдяки волонтерці Валентині Маціюк.

Про цю жінку із Борочича, котра з перших днів повномасштабного вторгнення росії взялася допомагати захисникам України, зокрема бійцям із Горохівщини, наша газета розповідала рік тому. Як сказала Наталія Збудовська, вона багато може розказати про Василя, бо знає його з дитинства, він – кум Маціюків, хрестив їхнього молодшого сина, з ним та його побратимами волонтерка зустрічалася на передовій. Звичайно ж, я поспілкувалася з Валентиною. Ось що вона сказала про загиблого Героя:

– Побратими дуже поважали Василя. Говорили, що багато чого навчилися від нього, адже він пройшов через АТО. Завдяки його досвіду, яким ділюся, не раз залишалися живими. Ще 11 березня 2023-го ми зустрічалися на Сході України. Він був стомлений, але, як завжди, з усмішкою... А через лічені дні страшна звістка прилетіла в наше село. Я не могла прийти до тями... Не вірила. Зателефонувала його побратимам, які, на жаль, підтвердили печальну новину. І тепер кожної поїздки, коли відвідую бійців 14-ї бригади, здається, що ось-ось підійде Вася і з такою простою, щирою усмішкою скаже: «Привіт! Як там твої хлопці?» (чоловік і син волонтерки Валентини Маціюк з перших днів великої війни захищають Україну. – Авт.). І, як завжди, міцно обіймемося.

Пам'яті Героя Збудовського Валентина написала вірш, що датується 25 березня 2023-го, – наступного дня в рідному селі з бійцем попрощалися. Є там такі щемливі рядки: «Останній стежливий квіти... рідна хата... Дружина... діти... мама... домовина... Останній раз і сонечко, і вітер. Останній погляд друзів і родини...» ■

Погляд

Марія БАРАБАШ,
волонтер, громадський діяч,
співзасновник Спільноти Українських
Підприємців

10 фактів про Трампа і Україну

Верховний суд США дозволив Дональду Трампу брати участь у президентських виборах.

Отож: 1. Трамп став першим президентом США, який надав Україні летальну зброю: снайперські гвинтівки, джавеліни, радары, все найкраще як близьким друзям. Хтось каже, що він зробив це під тиском Конгресу. Конгрес був республіканським, ним тиснути не треба було. Конгрес схвалив летальну зброю ще у 2014, але Обама та Байден зброї не дали. У 2014 почалася війна, замість зброї Обама (Байден) дали нам списані шкарпетки та ковдри.

2. Трамп створив Кримську декларацію, за якої США ніколи не визнають Крим російським.

3. Він підписав наступний список Магнітського, що Обама (Байден) не хотіли підписувати за жодних умов.

4. Трамп закриває російські консульства (через Україну).

5. Він публічно принижує НАТО за несплату внесків. І вони починають платити.

6. Трамп ставить умову Меркель – закрити Північний потік, інакше виведу свої війська. Ви з росіянами бізнес збиралися робити, а ми вас від них захищатимемо? І Меркель погоджується. Але перед цим бере війська з Німеччини і заводить їх до Польщі. І ставить там ПРО. Те, що Обама відмовлявся робити і те, що Польща просила з 2014.

7. Трамп виходить із договорів про відкриття небо та ракети середньої та малої дальності, не попередивши путіна.

8. У 2008 війна в Грузії. Обама та Байден у 2010 розформують 10 флот. Трамп вводить його знову до ладу.

9. При Трампі над Україною літали стратегічні бомбардувальники B52 і «відстрілювалися» на кордоні з Кримом.

10. 2022: путін розпочинає повномасштабну війну – при владі в США демократи. 2014: путін анексує Крим і розв'язує війну на Донбасі – при владі демократи. 1994: в нас забирають ядерну зброю і ми підписуємо Будапештський меморандум – при владі демократи. До речі, меморандум називається Будапештським, бо ця «геніальна» ідея прийшла в голову послу США в Угорщині Дональду Блінкену – батьку нинішнього держсекретаря США.

Стільки фактів, але наш мудрий народ все одно у всьому буде звинувачувати Трампа, при якому путін сидів і не висовувався. ■

У боях за Україну полягли мужні сини Волині

Ярослав ПОТОЛКОВ – боєць із села Пісочне Ковельського району;
Богдан БОГУШ – боєць із села Вишнів, що на Любомльщині;
Василь МИКОЛАЙ – боєць родом із села Погулянка, що на Любешівщині (проживав на Харківщині);
Віталій ПУЧКОВСЬКИЙ – боєць із села Будятичі, що на Іваничівщині;
Андрій БОРАТИНЕЦЬ – боєць із міста Нововолинська;
Олександр СМУРОВ – боєць із міста Луцька;
Олександр ДЖЕЖЕРА – боєць із села Старики, що на Горохівщині;
Ігор САВЧУК – боєць із міста Устилуга;
Володимир МИСКОВЕЦЬ – боєць із міста Луцька;
Ілля ПИЧОХА – боєць із села Заболоття, що на Любомльщині;
Олексій КУШНІР – боєць із села Біличі, що на Іваничівщині;
Юрій СЕЧНИЙ – боєць із села Вишнів, що на Любомльщині;
Віктор МАРЧИК – боєць із села Великий Курінь, що на Любешівщині;
Роман ЛІТВІН – боєць із села Боровичі, що на Маневиччині;
Олександр ОЛЕНИЧ – боєць із села Вижгів, що на Любомльщині;
Сергій ЯНЧУК – боєць із селища Заболоття, що на Ратнівщині;
Олександр СТЕПЮК – боєць із міста Нововолинська.

■ Прямая мова**«Уся наша оборона – це те, що встигла викопати піхота своїми лопатами...»**

Найяскравіші думки і цитати за тиждень

Ірина ГЕРАЩЕНКО, народний депутат, про обстріл росіянами Одеси, внаслідок якого загинуло 12 людей, з яких 5 – діти:

«російська попсова «шушера», не шкодуючи, розмазували «рожеві слини» про свою любов до Одеси, її ресторанів, колориту, копіюючи самотній одеський «говор», хизуючись одеськими знайомими і приятелями. Хоч би одна з цих потвор видушила хоч слово з себе, що їхній фюрер вже 2 роки розстрілює Одесу, вбиваючи малих дітей, вагітних жінок, руйнуючи «воєнні об'єкти» – багатоповерхівки, школи і садочки. Безпринципні, огидні потвори мовчки спостерігають за знищенням прекрасного міста.

Немає серед росіян хороших. Всі вони винні в цій війні. Наша відповідь має бути одна – помста. Й забути російську мову як мову ворога, вичавити і викреслити з нашого життя».

Володимир ЗЕЛЕНСЬКИЙ, Президент України, про ситуацію із блокуванням польсько-українського кордону:

«Потрібно знайти нарешті рішення і щодо ситуації, зокрема, на польському кордоні, яка вже давно вийшла за межі і економіки, і моралі. Просто неможливо пояснити, як складнощі країни, що стікає кров'ю, можна використовувати у внутрішній політичній боротьбі».

Юрій БУТУСОВ, журналіст, про причину великих втрат ЗСУ:

«Уся наша оборона – це те, що встигла викопати піхота своїми лопатами, і якісь деревця, які піхота сама собі зробила для перекриття в сусідній посадці. Тому втрати у нас шалені від гранат із дронів та гранатометів, від мінометів. Тому так швидко ворог нас вибиває вогнем, вбиває, бере у полон тих, хто вижив».

У той час як росія з жовтня 2022 року вздовж усієї лінії фронту будує якісні оборонні споруди, Україна, захищаючись від ворога, який набагато переважає в кількості людей та озброєння, не будує лінії оборони взагалі. Це один з реальних злочинів «Слуг народу», дуже багато наших людей щодня гинуть через бездіяльність влади, яка любить піаритись на війні, і не здатна виконувати ні вимоги війни, ні навіть власні накази (1 грудня 2023 року Зеленський наказав почати будівництво оборонних споруд на фронті. – Ред.)».

Еммануель МАКРОН, президент Франції, не виключив відправку в Україну західних військ:

«Сьогодні немає консенсусу щодо відправки сухопутних військ, але відкидати нічого не можна. Ми зробимо все можливе, щоб росія не змогла виграти цю війну. Ми переконані, що поразка росії потрібна для безпеки та стабільності в Європі».

Микола КНЯЖИЦЬКИЙ, про «Майдан-3», який нібито росія намагається запустити в Україні:

«Ці лякалки «Майданом-3» – абсурдні. Немає зараз в Україні майданних закликів. Жодних майданів зараз не хоче ні суспільство, ні опозиція, ні громадські лідери. Ніхто з відповідальних політиків та громадян не ставить під сумнів повноваження Президента і Верховної Ради. Натомість, самі такі заяви поселяють у суспільстві страх, зневіру і невпевненість».

Віктор АНДРУСІВ, публіцист, про дрони для ЗСУ:

«Судячи з того, яких обертів набирає домашнє і підсобне виробництво дронів, план на мільйон буде перевиконано... Але постає новий виклик – ресурси все це викупити. Багато знайомих вже жаліються, що навиробляли дронів, а ніхто не має коштів купити. На жаль, волонтерами тут буде важко закрити питання. З іншого боку, дрони можуть стати нашим єдиним порятунком, з огляду на ситуацію з підтримкою нас з боку партнерів».

ПТАШКА, звільнена з полону українська парамедикіння, яка знову воює, попросила українців максимально допомагати безпілотниками:

«Потрібні дрони. Те, без чого втримати цю ділянку ми не зможемо. Прошу для хлопців, дівчат, для цивільних і військових, для дітей і матерів. Ми вистоїмо, тільки допоможіть! Ми все зробимо. Не пишіть: «Дякую, тримайся, хай Бог береже». Збережіть ви. Потрібні дрони. FPV. Спостереження. Хай наступний пост буде веселіший. Хай наступний пост просто буде. Із межі світів».

Олексій ГОЛОБУЦЬКИЙ, політолог про майбутнє росії:

«Я абсолютно переконаний: поки в Москві до влади не прийде будь-хто, хто просто утвердить, що росія більше не існуватиме в наявних рамках, – доти кожен наступний російський лідер буде імперцем і автократом. Просто тому, що по-іншому отакою росією як вона є керувати неможливо».

■ Політична кухня

Фото із сайту 5.ua.

Інтерв'ю журналісту «5 каналу» Віталію Ковачу п'ятий Президент України давав за кермом військової вантажівки, яку переганяв на передову.

Порошенко розповів, як бореться зі страхом

«Шукаю щирі та чесні підстави для оптимізму»

Ольга СОКОЛОВА

«ТИ МАЄШ НАВЧИТИСЯ ДОЛАТИ ДЕПРЕСІЮ»

Петро Порошенко в інтерв'ю журналісту «5 каналу» Віталію Ковачу під час поїздки на Донбас поділився, як долає власні страхи, які є в кожній людині. На запитання, коли він востаннє сміявся, Порошенко сказав: «Я нормально сміюся... Під час обговорення волонтерських програм кумедних ситуацій виявляється дуже багато. Ти не можеш зануритися в якусь бульбашку і жити виключно надривами, бо можна зійти з розуму. А твій психологічний стан – дуже важливий».

«Слушайте, я жива людина. Я впадаю в депресію, коли щось не виходить. Інколи мені дуже страшно. Мені було і в 2014-му році страшно. І в 2013-му, коли ми виходили вночі під сцену на Майдан під час обстрілів. І зараз. 24-го лютого було дуже страшно, коли ворог спонів підійшов. І коли кажуть, що на фронті нашим воїнам не страшно – це брехня, – зауважує Порошенко. – Але ти маєш навчитися долати свій страх. Ти маєш навчитися заряджати енергією тих, хто навколо тебе, бо вони всі дивляться і дуже залежить їхній емоційний стан від мого. Причому я не намагаюся брехати – я навпаки намагаюся

знаходити щирі і чесні підстави для оптимізму», – пояснює Петро Порошенко.

«ВРЯТУЙ СОЛДАТА!»

При цьому лідер «Європейської Солідарності» наголосив, що успіх українських Збройних сил на полі бою має стати головним пріоритетом для всіх. І для цього є справи, що не залежать від західних союзників, і їх треба робити негайно.

мають люди, які будуть воювати з укріплених позицій, фортифікаційних споруд. Там можуть бути і оператори РЕБ, там можуть бути оператори дронів, там можуть бути і спостерігачі, якщо їх позиції підготовлені, обладнані. А не так, як ми вимушуємо зараз ставати на невідготовлені позиції і жертвувати. Не просто ризикувати, а жертвувати своїм життям...

Тому перше завдання – це фортифікаційні

«Має бути друга лінія оборони за кожною бригадою, щоб хлопці були впевнені, що їм є куди відступити. І там все обладнано, і ворог не просунеться ні на метр далі...»

«Девіз, з яким я живу, – «Save Soldiers». Це означає «Врятуй солдата». І я буду робити все для того, щоб їх рятувати, – говорить Порошенко. – У перші десять днів широко-масштабного вторгнення ми встигли закупити броньовану фінську спеціальну сталь для бронешилетів, виготовили плитоноски. І тисячі бронешилетів, яких не було на складах МО, надійшли в першу чергу в батальйони, які несли оборону Києва. Від Туреччини до Польщі і Нідерландів ми вигребли зі складів усі кевларові шоломи. Це були перші наші партії постачання...»

Коли ми говоримо «Save Soldiers», то у нас мобілізуватися зараз

споруди. Я знаю, що це таке, бо організував їх побудову. За три місяці ми побудували цілу ефективну багатоешелонovanу лінію оборони. І зараз я незадоволений станом, як будуються фортифікаційні споруди. І не треба брехати, що це цілком таємниця. Це дурість. Тому що я вам зараз по супутникових знімках розкажу повністю про російські лінії оборони: і «лінії суровікіна» на півдні, і «лінію вагнера» на сході, і «лінію гордєєва», і лінію, яку білгородський губернатор буде на півночі країни. І так само росія бачить всі наші побудови», – констатує п'ятий Президент.

«Ми маємо мобілізувати будівельні ком-

панії, забезпечити заводи залізобетонних конструкцій. Я закупив за власні кошти 15 екскаваторів і землерийних машин. І з політичних причин нам не дають, щоб виділити ділянку, де ми маємо побудувати фортифікаційні споруди. Має бути друга лінія оборони за кожною бригадою, щоб хлопці були впевнені, що їм є куди відступити. І там все обладнано, і ворог не просунеться ні на метр далі... Тому перше – це фортифікаційні споруди», – наголосив Порошенко.

«БОЙОВІ ПТАШКИ – ЦЕ ОЧІ ВОІНА НА ПЕРЕДОВІЙ»

«Наступна позиція – це дрони, які не можуть замінити, але хоч щось дати в руки нашої воїну, для того щоб знищувати наступальні порядки. Найбільш ефективні частини по використанню FPV-дронів мають ефективність вище 50%. Якщо я разом із командою поставили більше 5 тисяч дронів FPV найвищої якості лише в 2024 році – це означає 2,5 тисячі ефективних попадань і знищення русні», – пояснює Петро Порошенко. «А для захисту від російських дронів, яких сьогодні також в небі величезна кількість, ми інвестували в розробку – не в закупівлю, а в розробку засобів радіоелектронної боротьби. Вони вже поставлені на озброєння, пройшли усі випробування. І сьогодні почали бойове застосування на Сході, навколо Авдіївки. Можу навіть сказати, що вони ефективно прикривають артилерійські дивізіони. І за ці перші дні по нашій артилерії не було атак російських дронів», – говорить Порошенко.

«Коли ми мобілізуємо всі ці фактори, то не дамо путіну втягнути нас у позиційну війну, а мобільними ефективними групами будемо нищити русню і готувати наш подальший наступ. Це не тільки ефективність бою, а це й в тому числі не дати ні на фронті, ні в тилу нікому впадати в «депресію», – зазначає Порошенко.

«Нам треба перейти нарешті вже повністю на «натівські» стандарти. Дуже важливо, коли воїн у захисній споруді з планшетом, маючи високотехнологічний дрон, буде робити все можливе для того, щоби підвищити ефективність Збройних сил. Саме так і буде, я вас запевняю», – переконаний п'ятий Президент. ■

5 березня Сили оборони України знищили в окупованому Криму поблизу Керчі російський патрульний корабель «Сергій Котов». Він був одним із суден, які в 2022 році атакували острів Зміїний.

Партія «комуністи росії» звернулася до фсб та генеральної прокуратури рф з проханням перевірити можливість причетності західних спецслужб до смерті радянського диктатора Йосифа Сталіна.

Мер Варшави Рафал Тшасковський очолив рейтинг потенційних кандидатів на виборах президента Польщі (30,8% голосів), як свідчить опитування. Друге місце посів би колишній прем'єр-міністр від «Права і справедливості» Матеуш Моравецький – з 25,9%. Вибори президента Польщі повинні відбутися у 2025 році.

Кримінальне чтиво

У Луцьку проти ночі пані-каратистка ударом ноги зламала носа полісмену

Обвинувачена Інеса Деркач свою вину у суді визнала й просила її суворо не карати

Дарина ШЕВЧУК

Як вказано у вирокі Луцького міськрайонного суду від 29 лютого, 19 серпня 2023 року близько 23:00 поблизу магазину «Соняшник» в обласному центрі Волині обвинувачена нанесла старшому лейтенанту поліції Луцького РУП ГУНП у Волинській області удар ногою в обличчя, чим «спричинила тілесні ушкодження у вигляді параробітальної гематоми та дрібного садна біля внутрішнього краю ока, перелому кісток спинки носа». Крім того, через декілька хвилин в обвинуваченої виник конфлікт із жінкою, під час якого вона вдарила потерпілу ногою у пах і праве стегно.

«Ногою розбила ніс поліцейському, а також вдарила незнайомку в ногу та пах.»

Інеса Деркач свою вину визнала й просила її суворо не карати. Потерпілі зазначили, що жодних пре-

Фото із сайту ukr.net.

А могли б за рішенням суду ще й зобов'язати панянку дати майстер-клас із бойових мистецтв.

тензій до неї не мають і покладають-ся на рішення суду.

У вирокі зазначили, що, оскільки жінка має шестирічну дитину, то їй не можуть призначити обмеження волі відповідно до ч. 3 ст. 61 ККУ (обмеження волі не застосовується до неповнолітніх, вагітних жінок і жінок, що мають дітей віком до чотирнадцяти років, до осіб, що досягли пенсійного віку, військовослужбовців строкової служби та до осіб з інвалідністю першої і другої груп).

Суддя В'ячеслав Покидюк визнав обвинувачену винною за ч.2. ст.345

ККУ (умисне заподіяння працівникові правоохоронного органу чи його близьким родичам побоїв, легких або середньої тяжкості тілесних ушкоджень у зв'язку з виконанням цим працівником службових обов'язків) та за ч. 1 ст. 126 ККУ (умисне завдання удару, побоїв або вчинення інших насильницьких дій, які завдали фізичного болю і не спричинили тілесних ушкоджень).

Жінці призначили рік іспитового терміну. Як зазначає zaxid.net, рішення ще можна оскаржити в апеляційному суді. ■

Усе для фронту, все для Перемоги!

«Пропонують іноді лопатами викопувати у мерзлому ґрунті рубежі»

Петро Порошенко купив партію бульдозерів та ескаваторів для будівництва фортифікацій

Ольга СОКОЛОВА

«Європейська Солідарність» ініціює створення у Верховній Раді Тимчасової слідчої комісії з питань будівництва фортифікаційних споруд.

Про це на брифінгу заявив лідер партії Петро Порошенко. Він також повідомив, що перенаправив частину коштів для ЗСУ на закупівлю землерийних машин, ескаваторів і бульдозерів, оскільки ситуація з оборонними спорудами вздовж лінії фронту – загрозлива.

«На цьому тижні парламент збирається на сесію.

У порядок денний включена велика кількість абсолютно пустопорожніх питань. Я з колегами наполягаю на тому, щоб була поставлена постава про створення ТСК по ситуації з фортифікаційними спорудами. Багатомісячні заспокійливі реляції про те, що споруди будуються, гроші виділяються...

Пішов третій рік повномасштабного вторгнення. І це не просто свідчення журналістів, волонтерів, воїнів, депутатів від опозиції. Це – звіт про хід бойових дій», – констатує Петро Порошенко.

«Куди відійшли після важких боїв наші війська від Авдіївки? Чи було через 5–10–15 кілометрів побудовано потужну лінію фортифікаційних споруд у декілька ярусів, бетонні, із «зубами дракона»,

з мінами, де можуть надійно зайняти ці позиції, захиститись від ворога наші герої? Ні. Пропонують іноді лопатами викопувати у мерзлому

«Захист воїна, Save Soldiers – це, в тому числі, надійні, добре заміновані в декілька ешелонів, на декількох рівнях фортифікаційні споруди.»

ґрунті рубежі», – обурився Порошенко.

«Ми далі не збираємося з цього приводу мовчати. Пар-

ламент нарешті має почути від уряду, відповідно до Конституції, ситуацію з фінансуванням, організацією і забезпеченням будівництва», – вважає Порошенко. – Ми більше 2 місяців боролися за те, щоб розглянули і поставили на голосування Тимчасову слідчу комісію. А до цього ми купували за власні кошти бульдозери та ескаватори. Вони нові, надійні, частина з них – українського виробництва або складання...

Наша команда, волонтери були вимушені крім того, щоб допомагати ЗСУ зброєю, FPV-дронами, «Посейдонами», вантажівками, лазнями, ПАРМами, величезну частину коштів спрямувати на землерийну техніку. Захист воїна, Save Soldiers – це, в тому числі, надійні, добре заміновані в декілька ешелонів, на декількох рівнях фортифікаційні споруди», – наголосив Петро Порошенко. ■

Фотозображення із сайту oboz.ua

«За кожен день без надійних укріплень хлопці розплачуються своїми життями».

Пульт тижня

Отримав повістку, але в пункт збору не з'явився

Суд визнав 30-річного жителя міста Луцька винуватим в ухиленні від призову за мобілізацією

Соломія МУЗИЧКО

Військовозобов'язаний, визнаний лікарською комісією здоровим і придатним до військової служби, отримав персональну повістку про необхідність прибуття для відправки у складі команди для проходження служби у ЗСУ, проте 16 травня 2023 року без поважних причин не з'явився в пункт збору.

Жодних правових підстав на відстрочку від військової служби під час мобілізації чоловік не мав, але від призову ухилився.

Суд призначив йому покарання у вигляді трьох років позбавлення волі. ■

Покарали водія, який збив пішоходку в Луцьку

За підтримання публічного обвинувачення прокурорами Луцької окружної прокуратури, суд визнав 47-річного жителя обласного центру Волині винуватим у порушенні правил безпеки дорожнього руху, що спричинило потерпілій тяжкі тілесні ушкодження (ч. 2 ст. 286 КК України)

Соломія МУЗИЧКО

Доведено, що увечері 21 жовтня 2023 року чоловік, керуючи автомобілем марки «Toyota Camry», на вулиці Рівненській наїхав на пішоходку, яка переходила проїжджу частину по нерегульованому пішохідному переходу.

23-річний жінка отримала тяжкі травми.

Суд призначив водію покарання у вигляді трьох років та шести місяців позбавлення волі із заборобою (на два роки) керувати транспортними засобами. ■

Кому війна, а кому...

Інспекторка ДПСУ допомогла переправити через кордон майже 170 чоловіків

Клієнтів шукали у соцмережах, а вартість послуг складала 3,5 тисячі доларів США

Андрій СТЕЦЬ

Працівники Державного бюро розслідувань у Волинській області викрили злочинну групу, яка переправляла військовозобов'язаних через кордон до Польщі. У пресслужбі ДБР стверджують, що вони допомогли виїхати з України майже 170 чоловікам.

Зловмисникам допомогала інспекторка внутрішньої безпеки одного з прикордонних загонів на Волині. Клієнтів шукали в соцмережах, а вартість послуг становила 3,5 тисячі доларів із людини.

З бажаними незаконно виїхати за кордон заздалегідь домовлялися про зустріч і доставляли автомобілем до пункту пропуску. Там спільник передавав прикордонниці закордонні паспорти клієнтів.

Сама ж інспекторка Держприкордонслужби не вносила відомості про них до автоматизованої системи обміну інформацією з контролю осіб, які перетинають державний кордон. Це давало можливість чоловікам перетнути кордон і потрапити до Польщі. За даними слідства, за такою схемою злочинна група переправила за межі України щонайменше 168 людей.

Наразі інспекторці Держприкордонслужби повідомлено про підозру в незаконному переправленні осіб через державний кордон України за попередньою змовою групою осіб, з використанням свого службового становища. Жінці загрожує до 7 років в'язниці.

Також подано до суду клопотання про обрання фігурантці запобіжного заходу та відсторонення від займаної посади. Розслідування триває, встановлюється повне коло осіб, причетних до протиправної діяльності. ■

Пульс тижня

Фото із сайту vl.npu.gov.ua.

Поліцейські оперативно встановили зловмисника, причетного до пошкодження восьми автомобілів.

Лучанин заради помсти роботодавцю пошкодив 8 автівок

До поліції надійшло повідомлення про пошкодження автомобілів однієї зі служб таксі

Соломія МУЗИЧКО

Зокрема, невідомий повибивав скло у вісьмох транспортних засобах. Звернення належним чином зареєстрували та розпочали пошуки причетного до злочину.

Поліцейські опрацювали слідчу інформацію, зібрали речові докази та оглянули відео з камер спостереження. Уже за декілька годин зловмисника встановили, ним виявився 42-річний лучанин.

Таким способом чоловік вирішив помститися колишньому працедавцю за нібито несправедливе до нього ставлення.

За цим фактом розпочато кримінальне провадження за ч. 1 ст. 296 (хуліганство) Кримінального кодексу України. За скоєне зловмисникові загрожує до п'яти років обмеження волі. ■

Готувався на Волині воювати з путіним?

В помешканні волинянина виявили заборонені предмети, які направили на дослідження, а відомості внесли до Єдиного реєстру досудових розслідувань

Соломія МУЗИЧКО

У рамках кримінального провадження, розпочатого за ч. 4 ст. 185 Кримінального кодексу України, у результаті санкціонованого обшуку за місцем проживання 50-річного жителя Луцького району, поліцейські вилучили два пістолети з ознаками переробки, димову шашку та 18 набоїв калібром 9 мм.

Усе направили у Волинський науково-дослідний експертно-криміналістичний центр МВС для проведення експертизи.

За фактом незаконного поводження зі зброєю та боеприпасами слідчі розпочали кримінальне провадження за ч. 1 ст. 263 Кримінального кодексу України.

Санкція статті передбачає від трьох до семи років позбавлення волі. ■

Зарізав батька п'яти дітей на очах 11-річної доньки загиблого

Прокурори відділу захисту інтересів дітей та протидії домашньому насильству обласної прокуратури скерували до суду обвинувальний акт у кримінальному провадженні про вчинення 34-річним жителем Луцька умисного вбивства (ч. 1 ст. 115 Кримінального кодексу України)

Соломія МУЗИЧКО

За даними слідства, увечері 2 січня 2024 року нетверезий чоловік у будинку на вулиці Ветеранів, що в обласному центрі Волині, під час конфлікту кілька разів вдарив ножем 43-річного знайомого, батька п'ятьох дітей, спричинивши смерть.

Убивство він вчинив у присутності 11-річної доньки загиблого.

Обвинувачений перебуває під вартою та невдовзі постане перед судом.

Згідно із санкцією ч. 1 ст. 115 Кримінального кодексу України, вбивство, тобто умисне протиправне заподіяння смерті іншій людині, карається позбавленням волі на строк від семи до п'ятнадцяти років. ■

Знай наших!

Школяр із Луцька встановив рекорд України

Рекордсмен України з найтривалішого вису на турніку Олександр Прозновський.

2 березня 2024 року Федерація рукопашного бою в приміщенні Луцького ліцею №10 провела чемпіонат міста із загальної та спеціальної фізичної підготовки

Соломія МУЗИЧКО

У заході взяло участь близько 150 спортсменів із міст Луцьк та Ківерці, селища Торчин та інших населених пунктів Луцької громади. Змагання проходили серед юнаків та дівчат віком від 8 до 15 років у 5 дисциплінах: віджимання (за 1 хв часу), стрибки (за 1 хв часу), прес (за 1 хв часу), підтягування (максимально), вис на турніку (максимально).

Цей спортивний захід не обійшовся і без сенсації. Вихованець Волинського обласного спортивного клу-

бу «Магістр», учень Луцького ліцею №10 13-річний Олександр Прозновський, в присутності експертів Книги рекордів України, представників ЗМІ, суддівської колегії та кількох глядачів та спортсменів, встановив рекорд України із «безперервного вису на турніку», зумів утримувати тіло в позиції вису впродовж 35 хвилин 16 секунд.

Відповідно ж до наявної інформації в мережі Інтер-

ше, ніж удвічі, рекорд світу.

До нього Сашко готувався ретельно.

«Спершу я поставив собі ціль провисіти 5 хвилин, але так вийшло, що я провисів 10 хвилин і такий рекорд встановив у своєму клубі, потім з'явилася мотивація, почав також займатися воркаутом. Останній раз я провисів 30 хвилин. Мені просто подобається бити рекорд, це все, ніби азарт», – говорить хлопець.

Зумів утримувати тіло в позиції вису впродовж 35 хвилин 16 секунд.

нет, офіційно встановленим світовим рекордом Гіннесу є результат норвежця Харальда Рісе – 16 хвилин 03 секунди. Таким чином, Олександр Прозновський зумів встановити рекорд України із даної дисципліни, «побивши» при цьому біль-

«Все всередині повернулося. Переживаю за нього, за його фізичний і моральний стан. Це тільки його рішення, а ми його підтримали», – коментуючи досягнення сина сказала Тетяна Прозновська.

Офіційний представник

Кримінальне чтиво

Наркосиндикатом на Волині керувала 31-річна пані

Щоразу наркодільки збували понад 20 кілограмів наркотиків, що аналогічно понад 50 тисячам так званих «закладок». За цінами «чорного ринку» така злочинна діяльність приносила наркосиндикату орієнтовно понад 35 мільйонів гривень доходу в місяць

Соломія МУЗИЧКО

Протягом спецоперації з ліквідації злочинного осередку проведено 31 санкціонований обшук, під час якого виявлено та вилучено понад десять кілограмів заборонених речовин на суму понад 15 мільйонів гривень. 22 учасники затримано в порядку ст. 208 КПК України, їм усім повідомлено про підозру за ч. 2, 3 ст. 307 Кримінального Кодексу України та судом обрано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою, – повідомив начальник ГУНП у Волинській області Юрій Крошко.

У рамках проведення оперативних заходів правоохоронці з'ясували, що

Волинські поліцейські припинили діяльність злочинної організації, яка заробляла мільйони на реалізації наркотиків по всій країні.

наркосиндикат з міжрегіональними зв'язками здійснював постачання наркосировини по всій території України, шляхом залишення так званих «мастеркладів» та «закладок». Клієнтів підшукували за допомогою телеграм-каналу. З'ясовано, що фігуранти збували «канабіс», амфетамін, альфа PVP, марки ЛСД, рідину ТГК та іншу наркосировину.

Як розповів начальник управління боротьби з наркозлочинністю Олег Зубко, протягом документування протиправної діяльності фігурантів проведено ряд оперативних заходів, а також інших необхідних негласних слідчих (розшукових) дій. У їх результаті поліцейські встановили всіх

учасників цієї потужної злочинної організації, а також – канали та методи збуту заборонених речовин.

«Так, постачання особливо небезпечних наркотичних засобів та психотропних речовин на території Волинської та Львівської областей налагодила 31-річна мешканка Львівської області, подбавши про декілька рівнів конспірації, аби правоохоронці не розсекретили цю злочинну діяльність. До свого «бізнесу» залучила ще понад 20 осіб, кожна з яких мала чітко визначену роль із забезпечення існування злочинного наркокартелю», – повідомив Олег Зубко.

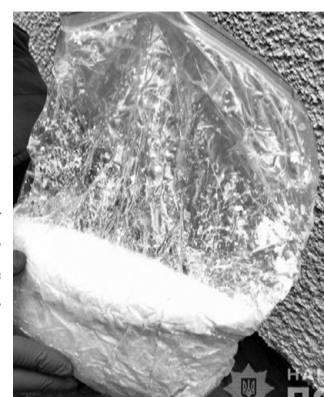
29 лютого організаторці злочинної групи, яка коор-

Під час встановлення рекорду школяр декілька разів міняв руки, щоб налагодити кровообіг, але з турніка зліз із мозолями.

та експерт Національного проекту «Книга рекордів України» Віталій Іваницький вручив Олександру диплом «Книги рекордів України», який підтверджує факт реєстрації даного досягнення, як рекорду України, та виступає свідченням загального визнання. Директор департаменту молоді та спорту Луцької міської ради Володимир Захожий також відзначив рекордсмена спортивним подарунком від Луцької міської ради. ■

динувала незаконну діяльність інших осіб, забезпечувала функціонування як самої злочинної організації, так і особисто вчиняла тяжкі та особливо тяжкі злочини, слідчі ГУНП повідомили про підозру також за ч. 1 ст. 255 КК України, а її спільникам зі складу угруповання, учасникам вищевказаної організації, – за ч. 2 ст. 255 КК України.

«Йдеться про створення, керівництво злочинною спільнотою або злочинною організацією, а також участь у ній. За це передбачено покарання до 12 років позбавлення волі. Викриття такої масштабної організації – це величезна кропітка робота наших оперативних та інших поліцейських підрозділів, слідчих, прокурорів, яка тривала кілька місяців. Завдяки професійній і злагоженій роботі потужний наркосиндикат ліквідовано», – повідомив Юрій Крошко. ■

Крила, обпалені війною

Лікував людей на Сумщині. Тепер це робить в Іваничах

Лікар- акушер - гінеколог **Сергій Дикий** їхав на Волинь на місяць, а залишився тут майже на два роки

Алла Лісова

У прикордонному мальовничому селищі Велика Писарівка Сумської області Сергій Дикий прожив близько тридцяти років. Четверть століття працював у місцевій лікарні завідувачем гінекологічного відділення. Дорожив своєю роботою, бо це було його покликання. І досі топтав би стежину до рідного закладу, якби...

– 24 лютого 2022 року я саме мав нічне чергування, – пригадує. – О 5-й ранку вийшов на вулицю й почув вибухи, а біля прикордонного переходу побачив велику заграву від пожежі. Зрозумів: почалася війна... А о 7–8-й годині селищем уже рухалися колони ворожої техніки – танки- БТРи. Люди їхали на роботу, бо до кінця не розуміли, що відбувається. Наші прикордонники і працівники поліції отримали наказ переміститися вглиб країни, залишили селище.

Потім, через два дні, почалися перші запеклі бої в місті Охтирка, що за кілька кілометрів від їхнього селища. Бойові дії охопили також Велику Писарівку. Гради, літаки, вакуумні бомби... Сергій Якович каже, що понад два тижні вони не виходили з лікарні. Постійно підвозили поранених, у тому числі

На знімку: сумчанин Сергій Якович Дикий задоволений своєю роботою.

й полонених росіян, яким потрібно було надавати допомогу, рятувати від смерті. Так доводилося працювати тривалий час.

– Коли почало зникати світло, не стало зв'язку, я зрозумів, що залишатися там небезпечно, став шукати варіанти, – мій співрозмовник пам'ятає все майже до деталей. – Оскільки в селі біля Нововолинська мешкав двоюрідний брат, зателефонував йому й вирішив їхати через Харківщину, єдиним більш - менш безпечним шляхом, який називали «дорогою життя». Але через велику кількість блокпостів добиратися було все одно непросто. Лише дорога до Умані тривала 12 годин. Потім уже прямував на Волинь. Згодом винайняв квартиру, почав шукати роботу. В Іваничівській багатопрофільній лікарні мене прийняли охоче.

На Волинь Сергій Якович спочатку приїхав сам, а потім до нього приєдналася мама і бабуся його молодшого зятя. Прихистив їх у Нововолинську. Обидві жінки, одна з Харкова, інша з Миколаєва, покинули все та поїхали до чужого незнайомого міста. У Сергія Яковича вдома також залишилися господарство, приватний будинок, друзі, родичі, близькі...

Лікар каже, що працювати йому в Іваничах комфортно. Тут гарний колектив, де панує взаємоповага. Керівник Алла Володимирівна Баранчук, колеги завжди, коли потрібно, підтримують.

У лікаря вищої категорії Серія Дикога, який також і оперує, роботи вистачає. У вільний час він займається професійним удосконаленням. Коли запитала його про хобі, у відповідь почула:

Удома, де були умови

у своєму будинку, любив майструвати з дерева – виготовляв ексклюзивні меблі. Навчився сам по собі. А зараз? Намагаюся багато читати. Підвищую свої знання в напрямку, за яким працюю.

Завели мову й про волинян, про те, як сумчанин оцінює тутешню атмосферу, стосунки між людьми. Каже, що великої різниці немає, хіба дещо інший говір. Люди загалом, як і в них, комунікабельні й привітні. Хоча, зазначив Сергій Якович, душа його там, на Сумщині. Однак навіть за найбільшого бажання повертатися додому зараз небезпечно. Хоча думав, що виїжджає на місяць–два. Спілкується із земляками, які кажуть, що мінометні обстріли селища – явище, на жаль, звичне. Час від часу прилітають керовані ракети...

– Зараз важко щось планувати, – по- філософськи розмірковує вголос лікар-переселенець, який вже заслужив повагу й авторитет серед колег і пацієнтів у колишньому райцентрі Волині. Спочатку перебував, як й інші, у так званій фазі очікування. Здавалося, наші ось - ось виженуть ненависного ворога. Тепер, як це не прикро, переживаємо фазу очікування. Невідомо, що буде завтра...

А поки що живемо сьогоднішнім днем, живемо надією. Тут, у тилу, допомагаємо нашим ЗСУ, нашим людям, наближаємо довгоочікувану перемогу.

* – Публікація підтримана за фінансової підтримки Європейського Союзу. Її зміст є виключною відповідальністю редакції газети «Волинь» і не обов'язково відображає позицію Європейського Союзу. ■

Пульс тижня

Нога до і після операції.

У Володимирі хірурги провели надскладну операцію

Щоб урятувати пацієнта від жакливої виразки гомілки, йому пересадили шкіру зі стегна на уражене місце

Лія ЛІС

До КП «Володимирське ТМО» звернувся пацієнт із трофічними виразками на фоні посттромбофлебічного синдрому та облітеруючого атеросклерозу, у нього були величезні трофічні виразки на гомілці.

Для закриття дефекту шкіри хірурги провели операцію аутодермопластики: фахівці пересадили шкіру зі стегна на місце, де утворилася трофічна виразка. Таке втручання роблять під провідниковою анестезією.

Хірурги ТМО наголошують: для того, щоб не допустити розвитку облітеруючого атеросклерозу судин нижніх кінцівок необхідно проводити його профілактику і лікування на більш ранніх стадіях розвитку захворювання. Своєчасне звернення до фахівців дасть вам змогу зберегти ваше здоров'я! ■

В аварії на Волині загинув 14-річний юнак

Трагедія сталася внаслідок зіткнення скутера і ваговоза на автодорозі біля села Суходоли Володимирського району

Світлана ЗОЗУЛЯ

За даними правоохоронців, за кермом ваговоза був 33-річний чоловік. Цей транспортний засіб і зіштовхнувся зі скутером, який раптово виїхав із другорядної дороги. Внаслідок зіткнення травмувалися 15-річний водій скутера і його 14-літній пасажир. На місці аварії працювали медики та слідчі.

Обох хлопців госпіталізували. Молодший із них згодом помер у відділенні реанімації. ■

У Володимира з'явиться побратим – із Донеччини

Обговоренню майбутньої співпраці була присвячена онлайн-зустріч Володимирського міського голови Ігоря Пальонки з начальником Бахмутської міської військової адміністрації Олексієм Ревою

Світлана ЗОЗУЛЯ

Спершу Ігор Пальонка нагадав, що з міста над Лугою до Бахмута курсував потяг, а від початку повномасштабного вторгнення саме у цей громадський дислокувався 39-й зенітний ракетний полк.

До слова, Володимир-Волинська громада стала прихистком для двох десятків переселенців із цього міста-фортеці. Згодом Олексій Рева, який понад 30 років був міським головою Бахмута, розповів, що до повномасштабного вторгнення це місто залишалося перспективним та успішним, адже мало попит у міжнародних інвесторів.

У 2022 році він очолив військовою адміністрацією, яка налічує чотирьох працівників. Її керівництво перебуває у Дніпрі, але періодично виїжджає і на Донеччину. Продовжує дистанційно працювати і Бахмутська міська рада, яка опікується своїми мешканцями у різних містах України. ■

АртБарикади

2 роки війни – на світлинах

50 ексклюзивних фотоісторій про життя віроломного вторгнення росії в Україну представлено в Нововолинському історичному музеї. Діятиме ця виставка два тижні

Алла ЛІСОВА

А як все розпочиналося тут?... Нововолинськ пам'ятає, Нововолинськ не забув...

Будівництво оборонних споруд із мішків з піском біля адмінбудівель, сотні біженців у спортивно-оздоровчому комплексі «Шахтар», у церкві Святої Трійці Християн Віри Євангельської, куди містяни несуть все – одяг, засоби гігієни, продукти харчування, постіль... Розгорнута в оперативному порядку благодійна їдальня ліцею №3, де виготовляють різноманітні смаколики для ЗСУ та внутрішньо переміщених осіб. Плетіння захисних сіток в дитячо-юнацькому центрі. І найболючіше – зустріч загиблих Героїв...

Усі ці моменти, подекуди важкі і навіть гнітючі, знайшли відображення на п'ятдесяти фотоілюстраціях, представлених на виставці «Скільки це?», розгорнутій в міському історичному музеї. Це – переконливі документи про перші

Начальниця відділу культури Марія Душук цього дня непросто було виступати без хвилювання.

«Пам'ять про ці роки нашої боротьби, нашої хоробрості і стійкості ми повинні передати нащадкам».

дні війни, роботу людей, влади щодо прихистку тих, хто побачив зв'язке обличчя рашистів, бомбардування, ночі і дні у підвалах, про працю наших волонтерів.

Створені журналістами медіацентру і працівниками відділу культури Нововолинської міської ради, місцевими фотографами, волонтерами, ці світлина об'єднані єдиною тематикою – нашою спільною боротьбою з ненависним ворогом і великим прагненням

до перемоги.

– Пам'ять про ці роки нашої боротьби, нашої хоробрості і стійкості ми повинні передати нащадкам і в такий спосіб, – сказала, відкриваючи фотовиставку, начальник відділу культури Марія Душук, чоловік якої Володимир, до слова, загинув на фронті в липні 2022 року...

Додали емоційності і глибокого змісту урочистому відкриттю цієї виставки юні артисти. Без перебільшення, важко було стримати сльози під час перегляду емоційної, патріотичної сценки, представленої учасниками зразкового ансамблю театральних мініатюр «Струмок» філії «Будинок культури селища Благодатне» Нововолинського міського Палацу культури, яким керує Галина Максименкова. ■

У місті над Лугою хочуть перемістити радянську пам'ятку

Відповідне рішення ухвалили депутати Володимирської міської ради

Світлана ЗОЗУЛЯ

Йдеться про могилу братську – пам'ятник на честь радянських воїнів, партизан та підпільників, що розташована на площі Героїв у Володимирі. На часі – виготовлення документів, які необхідні для отримання відповідного дозволу від Міністерства культури та інформаційної політики.

Акцент зроблено саме на могилі солдатів Другої світової війни, яка, можливо, знаходиться під меморіальною плитою і яку необхідно перенести на кладовище. Це питання неодноразово порушували як обранці громади, так і її мешканці, більшість із яких підтримали цю ініціативу.

Варто додати, що, під час проведення у 2022 році конкурсу на кращу концепцію капітального ремонту площі Героїв, переможець не включив пам'ятний обеліск, який височіє над цим місцем, у свій проект.

За словами головного архітектора міста над Лугою Тараса Киби, він і так перебуває у незадовільному стані, що може загрожувати падінням і створенням небезпеки для громадян. ■

АртФронт

Закінчення. Початок на с. 1.

Роксолана ВИШНЕВИЧ

Доньки загиблого Героя також воюють проти путіна

Петро Царик посмертно нагороджений орденом «За мужність» III ступеня.

Усі фото з фейсбук-сторінки Литовезької ТГ.

31-річний Петро Царик, уродженець села Заставне на Іваничівщині, ще в 2014 році, коли росіяни ввірвалися на нашу землю, пішов добровольцем її захищати. Через деякий час після служби повернувся додому, придбав столлярні верстати, інше необхідне обладнання й почав займатися різьбою по дереву, виготовляти меблі. Надіявся, що це улюблене для нього заняття, надовго. А ж ніяк не думав, що знову доведеться брати до рук зброю та повертатися на Схід, тільки вже на повномасштабну війну. Служив у розвідці 14-ї окремої механізованої бригади імені Романа Великого. 3 травня 2022 року рашистська куля обірвала життя Петра Царика. У молодого талановитого чоловіка залишилася дружина Тетяна та дві доньки – Анна й Богданка. Посмертно Герой нагороджений орденом «За мужність» III ступеня.

Торік сестрички передали власні заощадження на купівлю Starlink для бійців бригади, де служив їхній батько.

У пам'ять про тата старша – Анна, якій перодався талант бачити навколо прекрасне й уміти його відтворити, підготувала благодійну ви-

ставку власних картин. Її нещодавно відкрили в приміщенні центру «Дія» Литовезької сільської ради. Мета – за виручені

Стартова ціна картин становила від 300 гривень.

У рамках проведення виставки-продажу картин юної патріотки, доньки Героя Петра Царика Анни, вдалося виручити 29 тисяч гривень.

До речі, обидві дівчинки (молодша Богданка – першокласниця) вже не вперше допомагають нашим солдатам. Торік восени вони передали власні заощадження на купівлю Starlink для бійців бригади, де служив їхній батько.

Як поінформувала на своїй фейсбук-сторінці голова Литовезької територіальної громади Олена Касянчук, у рамках проведення виставки-продажу картин юної патріотки, доньки Героя Петра Царика Анни, вдалося виручити 29 тисяч гривень.

Очільниця громади подякувала всім небайдужим, хто відгукнувся й підтримав юний талант і наші Збройні сили, а також нововолинському підприємству «Західна промислова група» за спонсорство – необхідні для малювання матеріали.

від продажу кошти придбати дрони-камікадзе для ЗСУ.

Усе для фронту, все для Перемоги!

Вареники, які з горохівчанами варили журналісти «Волині», бійці смакують на передовій

Цими днями з чергової поїздки на фронт повернулись Андрій Лебезун, який з першого дня повномасштабної війни працює у волонтерській команді Горохівської районної організації «Спілка учасників АТО «Щит»

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

Волонтери Горохівського «Щита» з бійцями.

А ще всім хотілося, щоб солдатські окопи й бліндажі вареники з Горохова наповнили запахом дому та нашого чекання.

Цього разу волонтерський екіпаж проїхав 3500 кілометрів, щоб доставити захисникам на Донеччині та Харківщині маскувальні сітки, бензопили, оковні свічки, весняні маскувальні халати, пончо, білизну й інші речі, пошиті майстринями цеху «Шпильки» в селі Борочиче Мар'янів-

ської територіальної громади, адресні передачі, дитячі малюнки та багато іншого з 2014 року й воюють за країну тепер. Цього разу волонтерський екіпаж проїхав 3500 кілометрів, щоб доставити захисникам на Донеччині та Харківщині маскувальні сітки, бензопили, оковні свічки, весняні маскувальні халати, пончо, білизну й інші речі, пошиті майстринями цеху «Шпильки» в селі Борочиче Мар'янів-ської територіальної громади, адресні передачі, дитячі малюнки та багато іншого з 2014 року й воюють за країну тепер. Цього разу волонтерський екіпаж проїхав 3500 кілометрів, щоб доставити захисникам на Донеччині та Харківщині маскувальні сітки, бензопили, оковні свічки, весняні маскувальні халати, пончо, білизну й інші речі, пошиті майстринями цеху «Шпильки» в селі Борочиче Мар'янів-

Іво Бобул та Лілія Сандулеса (на фото) через понад 20 років знову возз'єдналися в дуеті на великій сцені. Сталося це на концерті у Луцьку. На початку 2000-х стало відомо про те, що вони розлучилися. Разом з тим розпався і їхній творчий тандем. На радість прихильникам «А лиги цвітуть» і «Берег любові» – вони знову разом.

Фото із сайту concert.ua.

Розмір середньої зарплати в Україні за підсумками 2023 року збільшився на 17,3%, до 17 442 грн проти 14 859 грн у 2022-му. При цьому найбільше середня зарплата на квартал зросла у 4 кварталі – до 19 231 грн.

Польські фермери продовжують блокувати шість пропускних пунктів із дев'яти на кордоні з Польщею. У чергах очікують на проїзд близько 2500 вантажних транспортних засобів. Черга вантажівок розтягнулася майже на 17 кілометрів.

Футболістки команди «Ладомір» з міста Володимир Волинської області стали чемпіонками Кубка дівочої ліги України Ю-16. Вітаємо!

Advertisement for the State Border Service of Ukraine, featuring a photo of soldiers and the text 'ДЕРЖАВНА ПРИКОРДОННА СЛУЖБА УКРАЇНИ' and 'СТАНЬ ПРИКОРДОННИКОМ!'.

Україна потребує твоєї допомоги!

Стати частиною Азовської легенди захищують волинські бійці 5-го батальйону спеціального призначення «Любарт», який сформований та базується на Волині.

У 5 батальйоні «Любарт» бригади «Азов» чекають свідомих і цілеспрямованих патріотів

Фото: azovlabart.

СТАНЬ ЧАСТИНОЮ КОМАНДИ

Батальйон розростається, тож до складу «Любарта» потрібні люди на різні посади – з досвідом і без. Адже до служби готуватимуть досвідчені бойові командири, найкраще екіпірують та забезпечать усім необхідним. Професійний колектив спецпризначенців запрошує усіх, хто готовий захищати Батьківщину, володіє достатньою мотивацією та має найвищу мету – вільну Україну, долучатися до їхніх лав. Реалізувати себе можна, зокрема, на посадах стрільців, операторів БПЛА, зв'язківців, водіїв спеціалізованої техніки, вантажних авто та автобусів, майстрів-мотористів, автомобільних електриків, слюсарів-механіків, номерів розрахунків мінометного та важкого озброєння, медиків тощо. Відповідна інформація знаходиться у соцмережах телеграм-каналу та фейсбук-сторінки – «Любарт» V-й Батальйон СпП АЗОВ. Дізнатись подробиці можна за номером телефону: 0666444308. Або написавши на пошту: lubart5azov@gmail.com «Ми дуже уважно ставимося до підготовки особового складу, ретельно

гнення рф в Україні. Бійці ОЗСП «Любарт» Сил спеціальних операцій брали участь у звільненні Київщини, у бою за Нескучне та Велику Новосілку, обороняли Бахмут, форсували Дніпро на Херсонщині і бились на Запорізькому напрямку. 12 лютого 2024 року підрозділ увійшов до складу 12-ї бригади спеціального призначення «Азов» НГУ як п'ятий батальйон спеціального призначення.

Як розповів командир «Любарта» Вадим Крикун, такі зміни обумовлені нарощуванням сил як штатного, так і вогневого потенціалу: «Підрозділ із таким складом може робити великі зміни і впливати на хід розвитку подій на фронті. Збільшуючи кількість бійців, техніки та вогневої потужності ми несемо велику відповідальність. Тому, усе це супроводжується досвідом, вміннями, навиками та компетентністю». У «Любарті» чекають свідомими, цілеспрямованими, сильними духом та незламними патріотів своєї країни, які мають намір приєднатися або ж перевестись до батальйону з інших підрозділів Сил оборони України. Адже саме зараз вирішується майбутнє нашої країни.

були пріоритетом» – наголюють у підрозділі. «Любарт» – добровольчий підрозділ, який створили на Волині ветерани полку «Азов» в перші дні повномасштабного втор-

Advertisement for the play 'ВОП' (The Boy) by Dmytro Korchinsky, featuring a photo of the cast and the text 'В ПАМ'ЯТЬ ГЕРОЯ УКРАЇНИ ДМИТРА КОЦЮБАЙЛА (ДА ВІНЧИ)'.

БЛАГОДІЙНИЙ ЗАХІД 15 березня о 18.00 год. у Волинському драматичному театрі ім. Т.Г. Шевченка відбудеться вистава ВОП за однойменною п'єсою Дмитра Корчинського. П'єса присвячена пам'яті легендарного добровольця Героя України Д. Коцюбайла «Да Вінчі», і власне він же є прототипом головного героя. Дата проведення заходу вибрана не випадково, адже саме в березні 2014 року відомий добровольчий рух став русийною силою в нашій визвольній боротьбі. Відак, метою заходу є збір коштів для закрит-

За 4 роки пошуків відкрила душу 60 колективів

Слово – зброя!

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

У КНИЗІ ОЖИЛИ НАВІТЬ ЗАКРИТІ ВЖЕ НАВЧАЛЬНІ ЗАКЛАДИ

Красномовною і водночас такою, що відзеркалює мудрість покоління, є назва цього видання – «Профспілка працівників освіти і науки Горохівщини: погляд із висоти прожитих років». Упоряднича приурочила його 75-річчю організації яке, на жаль, припало на воєнне лихоліття в Україні. Але війна закінчиться, а книга віками слугуватиме взірцем людського таланту ревно берегти все цінне з минулого, без якого не буває майбутнього. Вона складається з часописів із майже 60-ти шкіл і дитсадків колишнього Горохівського району і містить згадки навіть про вже закриті навчальні заклади. Більш як 200 її сторінок є дорожочинними сотнями дорожчи педагогів, завдяки одержимій праці котрих освітянська нива щедро родить успіхами. Для яких членство в профспілці – не формальність, а реальне відчуття спільноти, готовою допомогти в біді, зарадити проблемі, щиро привітати з радісними життєвими подіями й навіть ... дзвінко заспівати! Далеко не в кожному ж бо регіоні є такий, як на Горохівщині, славнозвісний народний аматорський колектив профспілок України «Освітнянка» – дітище спілчан, яке протягом 65-ти років співає, грає, танцює зазвичай під бурхливий овацій публіки. Євгенія Карп'як скромно каже, що ця книга – праця колективу на прохання лідерки, голови первинних профспілок України «Освітнянка» Світлана Вілюк, ветерани педагогічної ниви Тамара Мазурок, Леся Вітницька і Лариса Нарихніч (ведуча презентації), майстри поетичного слова Галина Якимчук, Оксана Пилип'юк, Михайло Луцюк. «Освітнянка» стиха наспівала гімни профспілок України, Горохівщини, вчителів.

Відома поетеса і композиторка Світлана Бояркевич до урочистості написала вірш «Книга», а громадський активіст Леонід Кравчук виїхав на сцену з вдячною промовою і великим коштом апетитних яблук зі свого саду! Книга «Профспілка працівників освіти і науки Горохівщини: погляд із висоти прожитих років» побачила світ у Волинському обласному видавництві «Надтир'я» за редакторства Світлани Політло. Через газету «Волинь» пані Євгенія адресувала вдячність меценатам – головам Горохівської, Горохівської, Мар'янівської територіальних громад Світлани Соколюк, Вікторів Годику, Олєгові Басалику, старості Звиняченського старостинського округу Тетяні Панасюк.

Знайомитися з книгою великим товариством зібралися в народному домі «Прошвіта». І не були б то вчителі, якими знову не придумали такого діяча, яке запам'ятається новаторським, оригінальним і зворушливим. Сторінки видання гортали разом і насолоджувалися діалогом, який самі ж невимусом витворили зі спогадів, запитань, відповідей... Заслухалися, як про роботу над книгою звадалося душею розповідали Євгенія Карп'як. Її виступ доповнили інформаційними штрихами про хороші справи, подорожі, мрії голови профкому Борочичевського ліцею Мар'янівської громади Ольга Яцина, голови профкому Звиняченського ліцею і Горохівського ліцею №1 Горохівської громади Тетяна Швейгер і Лілія Органіста, директор Скригівської гімназії Мар'янівської громади Володимир Сусь, староста народного аматорського колективу профспілок України «Освітнянка» Світлана Вілюк, ветерани педагогічної ниви Тамара Мазурок, Леся Вітницька і Лариса Нарихніч (ведуча презентації), майстри поетичного слова Галина Якимчук, Оксана Пилип'юк, Михайло Луцюк. «Освітнянка» стиха наспівала гімни профспілок України, Горохівщини, вчителів.

Година презентації промайнула непомітно, наче на одному подиху. Під оплески присутніх директор управління освіти, культури, молоді, спорту, соціального захисту та охорони здоров'я Горохівської міської ради Володимир Зінчук нагородив Євгенію Карп'як Подякою. Барвісти весняні букети й вдячно і з повагою дарували колеги. До слова, Євгенія Василівна є упорядницею збірок за віршами її колег «Духовні скарби вчителів», «Пульсуючі джерела», «Серця, наповнені любов'ю». Про найдосвідченіших – розповіла у книгах «Леонід Чучман: педагог, краєзнавець, художник, поет», «Сузір'я вчительських долів»... А її черговий наймовірний дарунок рідному краю вчительська родина запропонувала закінчити словами «Далі буде...» Дасть Бог, у переможній, мирній Україні.

Фото з архіву Профспілки працівників освіти і науки Горохівщини.

Євгенія Карп'як скромно каже, що ця книга – праця колективна.

Пульт тижня**Через хворобу Боткіна ПТУ перевели на дистанційне навчання**

Спалах вірусного гепатиту А зареєстровано у Лукові Ковельського району, де на лікарняне ліжко потрапило 6 осіб

Любов ВОЛИНЮК

Серед хворих – 4-річна дитина, а також студенти Луківського ПТУ.

За інформацією Волинського обласного центру контролю та профілактики хвороб, в осередку захворювання проводяться всі необхідні протиепідемічні заходи, встановлено коло контактних осіб, за якими триває медичний нагляд. Усі пацієнти перебували на стаціонарному лікуванні в інфекційному відділенні Ковельського міського територіального медичного об'єднання.

ПТУ №22, де навчалися хворі, перевели на дистанційну форму навчання, аби не допустити поширення інфекції.

«Під час епідеміологічного розслідування проведено відбір та лабораторне дослідження питної води, змивів з довокля. Вірусу гепатиту А в пробах не виявлено. Лікарі-епідеміологи провели бесіди з контактними особами щодо профілактики вірусного гепатиту А, дотримання правил особистої гігієни. Протиепідемічні заходи тривають», – кажуть у ВОЦКПХ. ■

Закупив неіснуючі генератори на понад 380 тисяч гривень

Одному із сільських голів Ковельського району повідомили про підозру у службовому підробленні та розтраті чужого майна у великих розмірах, вчинених шляхом зловживання службовим становищем в умовах воєнного стану

Любов ВОЛИНЮК

За даними слідства, очільник громади у грудні 2023 року (за результатами тендеру) уклав із приватним підприємством договір про поставку генераторів.

Попри те, що товар навіть не був увезений в Україну, посадовець підписав усі необхідні документи, які свідчили про його одержання – і на їх підставі суб'єкту господарювання були виплачені кошти з бюджету громади.

Згодом вони з директором підприємства-постачальника, аби приховати оборудку, оформили ще й договір відповідального зберігання неіснуючих генераторів.

За процесуального керівництва Ковельської окружної прокуратури, директору приватного підприємства також повідомлено про підозру у вчиненні цих злочинів. ■

Злодій хотів обікрасти бібліотекарку

Житель Ковеля піднявся на другий поверх навчального закладу, побачив у книгозбірні жіночу сумочку й витяг звідти гаманець. Та заволодіти чужими коштами йому не вдалося. Бібліотекарка спіймала злодія «на гарячому», після чого він викинув гаманець і втік

Любов ВОЛИНЮК

Через крик бібліотекарки втекли й інші невідомі, що були біля закладу (на момент скоєння злочину – це була школа №8, нині – лицей «Оберіг»).

Наздогнати їх працівники школи не змогли й на прохання потерпілої викликали поліцію.

Самого крадія дуже швидко вчислив місцевий поліцейський, адже здогадався за описом, хто це може бути.

Як стало відомо зловмисник – ковельчанин Роман Г. уже мав судимість. Затриманий ковельчанин сказав, що двох інших втікачів не знає. Мовляв, прийшов до школи сам. У вчиненому зізнався. Тепер він укотре в СІЗО.

Ковельський міськрайонний суд присудив йому п'ять років ув'язнення. ■

Проблема**Домашній кіт покусав людей і загинув**

9-й випадок сказу на Волині в цьому році зафіксовано в селі Уховецьк Ковельського району.

Леся КВІТКА

Головна спеціалістка обласного управління Держпродспоживслужби Анна Синя розповіла, що власник скаженого кота сам помітив неадекватну поведінку тварини. Вона покусала його та накинута на сусідку. Після того, як кіт помер, його відвезли на аналізи в лабораторію, де і підтвердили сказ.

З 29 лютого у селі введено карантин на 60 днів.

Сказ – це гостре інфекційне захворювання тварин і людини, спричинене нейротропним вірусом сказу. Він уражує центральну нервову систему. Якщо людина після контакту з інфікованою твариною (укусу, пошкодження шкіри, ослинення) не отримує відповідну ме-

Фото із сайту sud.ua.

У хворих тварин відсутній страх перед оточенням.

«Летальність від сказу для людей після появи симптомів – 100%»

дичну допомогу, вірус може викликати захворювання головного мозку, що врешті-решт призведе до смерті. Летальність від сказу для людей після появи симптомів – 100%.

За даними Волинського обласного центру контролю

та профілактики хвороб цього року в області серед 9-ти підтверджених випадків сказу в тварин, 7 зафіксовано у свійських. За минулий рік зареєстровано 1816 звернень людей, яких покусали тварини, у 47-ми випадках підтверджено сказ тварин.

Добра справа**У Ковелі уже готові до заселення 24 квартири для переселенців**

24 родини ВПО у місті залізничників невдовзі облаштуватимуть побут у своїх нових домівках

Любов ВОЛИНЮК

Про підсумки реалізації проекту зі спорудження 24 квартир для внутрішньо переміщених осіб у двох будинках на вулиці Драгоманова, 17 розповів ковельський міський голова Ігор Чайка.

Реконструкцію помешкань завершено, облаштовано меблями та побутовою

«Загалом на облік стало 108 сімей із числа ВПО, але після перевірки їх лишилося 99, у складі цих родин – 245 людей.»

технікою. Будинок введений в експлуатацію, але триває процес оформлення документів для його включення до фонду тимчасового житла.

Реалізацію проекту розпочали торік за кошти Євросоюзу у співпраці з Північною екологічною фінансовою корпорацією НЕФКО. Найближчим часом 24 родини

зможуть стати новоселами та облаштувати свій побут у нових домівках.

Цьогоріч за кошти Євросоюзу у Ковелі також будуть зводити будинок для переселенців на 70 квартир (на вулиці Володимира Кияна).

Начальник відділу обліку, розподілу та приватизації житла Ніна Іваненко зазначила, що загалом на облік стало

108 сімей із числа ВПО, але після перевірки їх лишилося 99, у складі цих родин – 245 людей.

Список тих, хто зможе отримати житло для тимчасового безоплатного проживання, формують відповідно до затвердженого раніше міською радою документа – Порядку формування фонду житла, призначеного для тимчасового проживання внутрішньо переміщених осіб, обліку та надання такого житла для тимчасового проживання внутрішньо переміщених осіб на території Ковельської міської територіальної громади. Його було прийнято у відповідності до постанови Кабміну та погоджено із НЕФКО.

Списки доопрацюють, і найближчим часом відбудеться засідання спеціально створеної комісії, на яку запросять і ВПО. Саме там будуть визначати, хто житиме на Драгоманова, 17. ■

Хотіла заробити легкі гроші, а втратила 16 тисяч

Жительку села Паридуби Смідинської громади ошукали інтернет-шахраї

Любов ВОЛИНЮК

Із заявою про шахрайство жінка звернулася до відділення ратнівської поліції.

Волинянка розповіла, що через мобільний додаток Монобанку на картку шахрая самостійно перерахувала гроші, як інвестицію, на загальну суму 16 000 гривень. Ці дії вона виконала з метою заробітку легких грошей через інтернет-мережу. Адже невідомі особи пообіцяли їй, що в той же день вона отримає грошову суму у кілька разів більшу за її внесок. На

рахунок потерпілої мали повернути близько 100 тисяч гривень. Із шахраями паридубівчанка спілкувалася у мобільному додатку «Телеграм».

Після сплати цієї суми шахраї вимагали, щоб вона повторно скинула ще 20 000 гривень. На підтвердження своєї особи надіслали нібито свій закордонний паспорт на ім'я Станіслава Царенка, 16.09.1995 року народження.

Про таку схему заробітку жительці Паридуб розповіла далека знайома в інстаграмі та запевняла, що це дійсно працює. Як з'ясувалося, це була шахрайська схема, і потерпіла лише позбулася своїх коштів, а ніяких додаткових грошей не отримала. ■

Фото: Шацький національний природний парк.

Майбутні лісники закликають не засмічувати рідну землю.

На території Шацького нацпарку назбирали 20 мішків сміття

В озерному краї Волині наводили лад після зими

Леся КВІТКА

Заходи з весняного благоустрою розпочали працівники Шацького національного парку разом зі студентами Шацького лісового коледжу.

На жаль, за зимовий період чимало недобросовісних гро-

мадян перетворили улюблене місце відпочинку місцевих та гостей на сміттєзвалище.

Тому молодь активно долучилася до прибирання території навколо озера Велике Чорне. Разом вдалося зібрати понад 20 мішків побутового сміття.

«Наш рідний дім має бути чистим і охайним! Будьмо свідомими!» – закликають лісвники. ■

Герої нашого часу

«Я казав побратимам: «Покиньте, а вони пронесли мене пораненого 2 кілометри під дронами та бомбощкою»

Так розповідав житель села Чорторийськ, що на Маневиччині, Микола Колбун, який майже два роки воює у складі 3-ї роти 51-го батальйону 100-ї Волинської бригади ТрО

Сергій ГУСЕНКО, маневицька газета «Нова доба»

Невдовзі, 11 квітня, Микола Сергійович зустрічатиме своє 55-річчя. Проте ніколи не забуде крайній день народження, коли заступив на чергування на «нулі» під Лиманом, а вже наступного – отримав тяжкі поранення.

Пан Микола народився у селі Старий Чорторийськ. Після школи навчався в Колківському СПТУ-24 на шофера-механіка. Два роки відпрацював у колгоспі. Потім двадцять років служив командиром відділення в пожежній охороні у Вараші на Рівненщині. Вийшов на пенсію і не думав, що доведеться ще раз одягати військову форму.

Останнім часом чоловік проживав із 89-річною мамою Тетяною та дружиною Валентиною, яка донедавна працювала бригадиром в ТОВ «Хайберрі», а нині – вже пенсіонерка. Спільно виростили п'ятеро дітей. Старша донька Альона – вчителька історії, і тепер проживає в Польщі. Сини Тарас, Роман, Юрій теж працюють у цій країні – будівельниками, а найменша, Мирослава, навчається в Луцьку на логіста.

Коли почалася повномасштабна війна, думка була одна – щоб вороги не пішли на Волинь. Тому так багато й було добровольців, – розповідає Микола Сергійович. – 26 лютого 2022 року разом із односельцем і однофамільцем Олександром

Вийшовши на пенсію, Микола Колбун не думав, що доведеться ще раз одягати військову форму.

«Коли почалася повномасштабна війна, думка була одна – щоб вороги не пішли на Волинь.»

Колбуном ми поїхали до Центру комплектування в Маневичах. Наступного дня нам сказали прийти з речами. Мали йти у 14-ту бригаду, але нас перенаправили до 100-ї Волинської бригади ТрО.

Чоловік потрапив в 51-й батальйон бригади, який базувався на північному заході Камінь-Каширського району, отримав посаду кулеметника. Практично весь 2022-ий виконував поставлені завдання на Волині.

28 березня 2023 року ми виїхали на Схід України, до Лиману. Постійно чергували на «нулі» і перебували від російських позицій на відстані чотириста метрів, – згадує воїн. – 11 квітня, у свій день народження, знову заступив на пост, а наступного дня під час артобстрілу отримав важкі поранення в праву сторону тіла – руку, ногу, були пошкоджені внутрішні органи. До-

велось дев'ять місяць лікуватися по госпіталях, зокрема у Слов'янську, Дніпрі, Тернополі, Заліщиках Тернопільської області, проходив реабілітацію в Маневичах.

Пан Микола розповів, що солдатська дружба, взаємна допомога побратимів багато вартує: «Щоб ви знали, як мене виносили хлопці... Я їм казав покиньте, а вони пронесли мене два кілометри під спостереженнями ворожих дронів та бомбощкою. І завдяки їм та дякуючи Богу, залишився живий. Знаєте, завжди треба хотіти жити... І як-не-як, треба комусь воювати. Бо якщо не будемо воювати там, доведеться боронитися тут».

Чоловік відновився, наскільки можливо, і вже 2 вересня минулого знову поїхав на Схід. Через місяць повернувся на чергову операцію в Луцький госпіталь. Після хірургічного втручання Ми-

Майже два роки боєць із Маневиччини захищає Україну під прапором 100-ї бригади територіальної оборони.

кола Колбун мав можливість не лише не їхати на «передок», але й демобілізуватися, але він знову попрямував до своїх побратимів у Зарічне, Торське, що біля Лиману. Щоправда, вже за місяць ще з кількома співслужбовцями за станом здоров'я повернувся у підрозділ на Волинь, де продовжує службу водієм-завправником. Раз на два тижні має можливість відвідати рідних вдома.

Хочеться, щоб ця війна швидше закінчилася, і ми повернулися додому, бо вже всі хлопці потюпилися. Серед військових багато людей старшого віку – від 45-и років, і здоров'я не дозволяє швидко відновлюватися. Я, можливо, трохи більш витривалий, бо свого часу довго займався футболом. Спершу грав за команду Старого Чорторийська «Стир», а потім, коли господарював і мав фінансову можливість, створив у селі ще одну футбольну команду – «Колос». А є хлопці не такі спортивні... Проте всі мої побратими мотивовані, бо знали, за що йдуть воювати, – наостанок каже тероборонівець. ■

Пульс тижня

Допомогли війнам-землякам на 2 мільйони гривень

Днями представники Маневицької громади на чолі з Олександром Гаврилюком побували на територіях Донецької, Луганської та Запорізької областей, де ведуться інтенсивні бойові дії

Марина ЛУГОВА

Для бійців шести військових підрозділів Збройних сил України, у яких служать захисники з Маневиччини, вони передали допомогу на суму понад два мільйони гривень. Про це інформує Маневицька селищна рада.

Відповідно до попередніх заявок від військовослужбовців, передано спецобладнання для захисту неба над Україною, зокрема: квадрокоптери DJI MAVIC 3 Thermal, DJI MAVIC 3 Enterprise, FPV-дрони камікадзе, ретранслятор, супутникові модеми Starlink, аптечки, ноутбуки тощо.

Також для воїнів однієї з бригад, яка виконує бойові завдання на Донецькому напрямку, передано капітально відремонтований та пофарбований спеціальний пожежний автомобіль JELCZ 005, який раніше було отримано від наших партнерів з Польщі.

Завдячуючи депутатському корпусу, благодійникам та підприємцям, жителям Маневицької громади вдалося закупити сучасне обладнання, яке, в поєднанні з мужністю та витривалістю наших військових, не залишить жодних шансів ворогу. Зокрема, слова подяки за допомогу – уродженцю Маневич, волонтеру Андрію Біланчуку та благодійному фонду «Відповідальні українці». А також – маленьким патріотам із Черської гімназії, учням 3-А класу Маневицького ліцею №1 імені Героя України Андрія Снітка, активним учасникам Маневицького молодіжного простору, працівникам селищної ради та її структурних підрозділів.

Фотофакт

У національному природному парку «Прип'ять-Стохід» – нова метеостанція. З 1 березня вона розпочала роботу в автономному режимі. Сучасний пристрій в онлайн-режимі опрацьовує 8 метеорологічних показників на території парку. Він живиться від сонячних батарей. Станцію отримано в рамках співпраці з ПРООН.

Колесо історії

Литовські науковці та волонтери зацікавилися старовинним човном

Нещодавно до Маневицького краєзнавчого музею завітали гості з Литви – археолог Олегас Федиявичюс та волонтер Сауліс Ваішуліс

Олена ВОЛИНЕЦЬ

В експозиції «Сучасні Герої – Твої, Україно» гості поставили квіти. Згодом оглянули зали музею. Його директор Петро Хомич на фейсбук-сторінці написав про те, що цікава дискусія відбулася щодо експоната «Маневицький човен-моноксил».

«Ми обговорили питання про створення нового проекту «Україна – Литва: минуле, що об'єднує». У новій локації (ще повністю не завершений) відділу природи Маневицького краєзнавчого музею ми передали через гостей українцям, які нині мешкають у Вільнюсі, літературу рідною мовою, – йдеться у дописі.

Нагадаємо, що музей одного експоната «Маневицький човен-моноксил» було відкрито 2021-го року при Маневицькому краєзнавчому музеї. В експозиції представлений середньовічний човен-довбанка, знайдений на березі річки Стир поблизу села Старосілля в 2015 році.

За оцінками експертів, він датується 1223-1256 роками. Це – найбільший і найдавніший в Україні історико-культурний об'єкт підводної археології. Човен-моноксил був виготовлений шляхом видобування серцевини стовбура одного суцільного дерева, його довжина – 12 метрів. ■

Браво!

Минулої неділі в Ужгороді відбувся чемпіонат України зі спортивної ходьби серед дорослих, молоді, юніорів та юнаків. Команда Волинської області, у складі якої найбільше скороходів із Камінь-Каширського району, здобула впевнену перемогу

Богдана КАТЕРИНЧУК

Директор Любешівської ДЮСШ Валентина Борисюк у телефонній розмові розповіла про досягнуті результати, які не можуть не тішити:

– Валерія Шоломицька стала чемпіонкою України серед молоді зі спортивної ходьби на дистанції 20 кілометрів і пройшла відбір на командний чемпіонат світу.

Другі місця зі спортивної ходьби посіли Христина Понікарчик (5 км) та Едуард Муравський (10 км). Він також по-

Найшвидше в країні ходять на Любешівщині

Команда Любешівської ДЮСШ.

трапив на командний чемпіонат світу, який проходить 21 квітня в Туреччині.

Бронзові медалі вибороли Тарас Корецький (с/х 20 км) та Оксана Лук'янович (с/х серед юніорів 10 км). Своїм результатом Оксана виборола право на участь у командному чемпіонаті світу.

Із перемогами вернулися й наші молодші

спортсмени та спортсменки. Анна Борисюк (25:50 хв) стала найкращою на дистанції 5 кілометрів серед юнаків U18. Вона виконала норматив на юнацький чемпіонат Європи, який з 18 до 21 липня відбуватиметься у Словаччині. Також золото здобула на дистанції 2 кілометри Марта Дусик. Друге місце посів Любомир Форманюк

(с/х 3 км). Серед жінок найшвидше пододала 20 кілометрів Марія Сахарук. Результат 1:30:36 хвилини став для неї новим особистим рекордом. Зазначимо, що згадані спортсмени – підопічні тренерів Валентини Борисюк, Ірини й Олександра Борисюків, а також Світлани Боснюк. ■

Кубок команди Волинської області за I місце в Чемпіонаті України.

Увага, конкурс!**А в гранатобузі цього разу були... шалені «бджілки»**

Вони принесли не тільки клопоту нашим учасникам, а й українським футбольним градам – «Динамо» та «Шахтареві»

Грицько ГАРБУЗ

Але перед тим, як остаточно відкрити вам карти, маємо нагадати запитання, в якому ми й заховаємо цих шалених.

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ» – 3 (2024)

«Трава – що воно таке?», – запитав мене син». Закресліть зайве в цитаті Івана Драча. Промовте те, що варто було знищити, вголос. А тепер маєте три варіанти, щоб розпізнати панів, яких ми сьогодні заховаємо.

Перший шлях: ви промовляєте чи записуєте «ліквідований об'єкт» – потім до нього додаєте іронію. Вийде цікава тварина. А якщо ще й висловіте особливі щоденні слова – виокремите її з-поміж інших.

Друга дорога: до «ліквідованого об'єкта» додаєте короткий суфікс і слово, непопулярне в Галичині. Утворите лексему – назву популярної колись в Україні газети, яка мала всевітнє відому тезку.

А далі – третя путь: об'єднавши слова з першого і другого шляхів, ви вийдете на чоловічий гурт із міста ведмеда, в емблемі якого поєдналися чорне і..., а в назві – ще й «зелене».

Як звуться ці особливі пани, яких ми заховаємо?

Згідно з новими правилами правопису, у цитаті Івана Драча: **«Трава – що воно таке?», – запитав мене син»** – зайвою є кома. Тоді до «коми» додаємо іронію «ха» – вийде «комаха». Особливі щоденні слова – молитва до Бога. А **«Божа комаха»** – «бджола». Особливий чоловічий гурт із міста ведмеда, який іменують «бджолами» – це команда **«Янг Бойз»** із швейцарського міста Берн (Bern Sport Club Young Boys 1898).

Отож, у гранатобузі ми заховаємо **футболістів з команди «Янг Бойз»**.

Хто з читачів надіслав правильну відповідь – дізнається уже із фейсбук-сторінки Грицька Гарбуза, а також на сайті volyn.com.ua.

Нам же час знову вас інтригувати. Тож поїхали!

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ» – 6 (2024)

А сьогодні в гранатобузі ми заховаємо фразу, відому всім нам із дитинства, яка закінчується знаком оклику. Щоб її відгадати, треба закреслити зайвих 8 літер із цього ряду: д / о / в / в / а / б / д / р / і / у / д / а / и / н / ь.

Асоціативний ряд із виразом: «мандат», «тварина із ЗСУ», «беріть», «голуб у множині», «у сумі «19», «тезка пресекретаря №1», «мама-«чудодеяка», «вид спорту», «кому не вгору».

Що за фразу ми заховаємо у гранатобузі?

Слово-відповідь треба надіслати до 16 березня (включно) тільки у вигляді повідомлення на телеграм-номер Грицька Гарбуза: 066 133 86 88, обов'язково вказати після слова-відповіді у дужках ще й своє ім'я, прізвище і регіон, який представляєте (наприклад: «Перемога» (Валерій Залужний, Житомирщина)).

А історії, як шукали відповідь (що вразило, які були труднощі, хто допоміг розгадати), надсилайте на електронну адресу gryczkagarbuz@gmail.com або просто лишайте в коментарях під запитанням на фейсбук-сторінці Грицька ГАРБУЗА (за цим QR-кодом ви можете зайти на неї з будь-якої частини світу).

Приємних Вам пошуків без повітряних тривог! ■

Невигадана історія**Не наклич біду...**

До тьми він так і не прийшов...

Ларисин гардероб викликав здивування у співробітниць. І де тільки бере такі жакливі одяганки? На секонді кращи можна знайти. Її сім'я не бідує. В чоловіка бізнес. Ще й з-за кордону його родичі щось підкидають. Проте на запитання як живеться, завжди з кислотою міною відповідала: – А-а-а... так собі... проблем вистачає...

Ольга ЧОРНА

Тим часом родина заклала фундамент під новий будинок неподалік міста. Ігор, Ларисин чоловік, давно хотів «вилізти» з «коробки» на шостому поверсі. Хоча місця у трикімнатній квартирі вистачало: в сім'ї ріс тільки один син.

Рідний брат Лариси виховував двох дівчат – двійнят, жив разом із тещою в «двокімнатці». Статків у Петра не водилося, тому діти частенько забігали до тітки. Якось при зустрічі Петро запитав у швагря:

– Як там хата? Росте?

Той ще не встиг рота відкрити, як сестра скривилася:

– Така дорожняча зараз.

Цей будинок усі соки витягне. Скоро голі й бої будемо ходити. От інші люди живуть...

– Не прибідняйся, – мовив Петро. – Не наклич біду. Дав би Бог, аби всі мали те, що ви. Багато людей на чужину їдуть, бо нема ні роботи, ні гроша.

– Ага, їдуть на заробітки, бо їм світа мало, – огризнулася Лариса.

...Звели перший поверх. Узялися за другий. Ігор купив нову машину. «Робочий» гардероб дружини залишався незмінний. Як і кислий вираз обличчя.

Вона ніколи не розповідала, де відпочиває з сім'єю. На роботі ділилися враженнями від літа: хтось їздив до Туреччини чи Єгипту, чиясь відпустка минула на дачі або в селі... Коли запитували Ларису, відповідала:

– Трошки відпочили...

І яким же було здивування однієї зі співробітниць, коли, зустріваючи в аеропорту родичів, побачила Ларису. Невже це та сама «grimза», до якої звикли щодня?! В брендових одяганках, дорогій «взувачці». А які прикраси! А сумочка! Співробітниця потай сфотографувала колегу. Бо ніхто не повірить, коли розповідатиме.

Новина на роботі викликала фурор. Особливо — фото.

– То наша Лариска, виявляється, симпатична, — оцінила чоловіча половина.

Після відпустки Лариса з'явилася у звичному образі. Наче й не було в аеропорту тієї розкішної жінки.

– А, може, їй чоловік не дозволяє на роботі гарно виглядати? – пліткували співробітниця.

– Ревнивий, певно...

...Закінчили другий поверх. Почали будувати третій. Лариса з гонором дивилася на сусідські оселі: такі їхня вища. А брат жартував:

– Тепер у кожного буде окремих поверх. Аби не заважали одне одному.

...Лихо прийшло в братову родину ні з того, ні з сього. Захворіла одна з двійнят. Лікування

коштувало, як для Петра, шалених грошей. Кинулися туди-сюди, трохи на роботі допомогли, дещо співробітники дружини зібрали. Мама з тещою витрясли з вузликів усе до копійки. Але не вистачало.

Вирішив у сестри в борг узяти.

– Нема в нас грошей, – зробила страждене обличчя Лариса. – Треба будинок добудувати. І два гаражі Ігор хоче. І загрожує із каменю. Не знаю, як витягнемо все це. А ціни – сам знаєш.

– Може, я спробую чимось допомогти, – встрав у розмову швагря.

Лариса його спопелела поглядом. А коли брат пішов, висварила:

– Думаєш, Петро поверне гроші? Звідки? І, взагалі, хтозна, чи дасть те лікування якийсь результат. Зрештою, у них є ще одна донька, якщо...

Ігореві аж моторошно стало від слів дружини.

...Виріс третій поверх. Почали будувати гаражі. Ігор не міг

«Тепер у кожного буде окремих поверх»

дочекатися, коли вселиться в новий будинок. Лариса також. Лише сина це не приваблювало. Стасові подобалося жити в місті. Тому вирішили квартиру не продавати.

«Робочий» гардероб Лариси так і не зазнав змін. А на запитання: «Як справи?» – і далі страждене гримаса.

Петровій доньці ставало легше. Попереду була реабілітація. Діти. І витрати.

...Нарешті Ігор «виліз» із багатоповерхової коробки. Будинок виглядав, як лялька. Все-таки чутка, що Лариса перебралася в «палац», на роботу дійшла. Всім було цікаво, як там і що. Пояснила коротко:

– Ледве зібрали на той нещасний будинок.

Бізнес в Ігоря йшов нівроку. Круте авто поміняв на ще крутіше. Сім'я щороку відпочивала за кордоном. Петрові доньки після дев'ятого класу вступили до коледжу. А він працював у Польщі.

Уже віддав борги за лікування. Тепер заробляв для сім'ї.

...Стас часто залишався ночувати в місті. Через навчання, мовляв. Ігор був зайнятий бізнесом. Лариса після роботи йшла в магазини, а потім додому готувати вечерю і здмухувати пилюку у «хоромах». Тому на міській квартирі ніхто давненько не був. Аж поки Ігореві не зателефонував колишній сусід...

Чоловік не впізнав помешкання. Деякі речі зникли. Валялися пляшки з-під вина і пива. А це що?! Шприц? Невже?..

Сусід розповів, що в квартирі часто збирається негарна компанія. Крики, шум, гамір. Сам бачив: якийсь молодик виносив телевізор. Іншого разу – повну сумку.

Ігор поспішив до школи. Сина там не було. Класна керівниця скаржилася, що Стас прогулює уроки. А скоро закінчення навчання, вступ. До репетиторів, як виявилось, хлопцеві також перестав ходити.

Ігор повернувся в квартиру. Чекав сина. Той прийшов пізно.

– Стасе, нам треба поговорити.

– Завтра. Я хочу спати.

В Ігоря сну не було. Не знав, як все це подати дружині. Як і не знав того, що коїться з сином.

Правда виявилася сумною. Разом із компанією Стас навідувався у підпільні гральні заклади. Про повноліття там ніхто не запитував. І «бавився» дурманом. Ошелешив батька й тим, що заборгував «серйозним» людям. А ще – не вступатиме у столичний виш. Навчатиметься у своєму місті.

Та до вступу й навчання не дійшло. Хлопця довелося лікувати від «дурману». І не раз. Та й компанія не відпускала. То кудись завіється з друзями, то вчергове програється. Ігор віддавав синові борги, бо не хотів розголюсу. Миську квартиру продали...

...Петро віддавав заміж одну з двійнят. Ту, яку рятували. На весілля прийшли тільки Лариса з Ігорем. Стас знову кудись подівся.

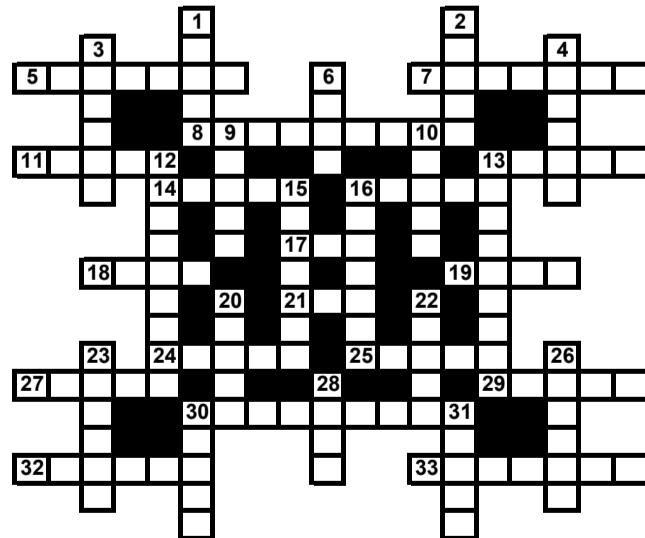
Наступного дня побитого хлопця знайшли в міському парку. До тьми він так і не прийшов... ■

Кросворд «Шевченківський»

Склала **Надія ЗОЗУЛЯ, м. Луцьк.**

ПО ГОРИЗОНТАЛІ:

5. «Чи то так ... сяло, чи так мені чого було?» («Мені тринадцятий мишло»). 7. «Мар'яна-...» - незавершена поема, розпочата у 1841 році. 8. Український філософ, твори якого переписував малий Тарас, які брав у мандрівних дяків. 11. Шевченко казав, що він по плоті та духу його син. 13. Український письменник, удостоєний у 1950 році Державної премії України імені Тараса Шевченка – ... Рибак. 14. Поет стосовно своїх творів. 16. «Вона вже ... покойова, уже Марусею зовуть» (поема «Марина»). 17. Один із творців меморіалу Тараса Шевченка у Вашингтоні – Лео ... 18. «Де ... текла козацька, трава зелене» («Тарасова ніч»). 19. Ім'я діда по батьковій лінії. 21. У нього вчився грамоті малий Тарас. 24. І Головатий, і Лагода... Їхні портрети написав Шевченко. 25. Штрих художника. 27. Друг Назара Стодолі – Гнат ... 29. Різновид гравюри (Тарас створив її у 1844 році під назвою «Дари в Чигирині»). 30.

«... в темній гаї сонце зустрічає» (комедія «Сон»). 32. Так названо студента у творі «У Вільні, горі роді преславні». 33. «... літає, а попереду отаман веде, куди знає» («Іван Підкова»).

ПО ВЕРТИКАЛІ:

1. Український композитор, автор опери «Катерина». 2. Жанр поетичних творів Кобзаря. 3. Українське видавництво художньої літератури, де у 1974 році видано «Кобзар». 4. Стар-

ший брат Шевченка. 6. Так назвав поет пана-кріпосника у поемі «Відьма». 9. Катерина, Катруся, ... – так називав поет дівчину, обдурену москалем. 10. У своїй творчості Шевченко не раз згадував ім'я італійського поета Аліг'єрі. 12. Один із псевдонімів поета. 13. Керівник селянсько-козацького повстання, якого поет згадував у багатьох творах. 15. Прізвисько особи, яка згадана у вірші «Заступила чорна хмара». 16. Назва вір-

ша, який починається словами: «Ще як були ми козаками». 20. Персонаж поеми «Сотник». 22. «Сидів з бандурою в руках старий ...» (поема «Сліпий»). 23. Так лагідно Тарас називав свою сестру. 26. Поема, яка розпочинається словами: «По діброві вітер віє». 28. Відомий український квартет, який у 1985 році отримав Шевченківську премію. 30. Один із розділів поеми «Гайдамаки» – «... в Чигирині». 31. Назва першої редакції поеми «Відьма».

ВІДПОВІДІ НА КРОСВОРД ВІД 21 ЛЮТОГО:**По горизонталі:**

5. Владар. 6. Байрон. 10. Весна. 11. Мавка. 12. «Метелик». 15. Пастух. 16. Доміно. 17. Іван. 18. Воля. 21. Квітка. 22. Парнас. 27. Мелодія. 29. «Надія». 30. Янгол. 31. Скулин. 32. Карлос.

По вертикалі:

1. Олена. 2. Катрен. 3. Максим. 4. Косач. 7. Нектар. 8. Поет. 9. Оксана. 13. Русалка. 14. Володар. 19. Світан. 20. «Самсон». 23. Месник. 24. Доля. 25. Міріам. 26. Тітка. 28. Антон. ■

Спорт

Гравцям «Шахтаря», зокрема Дмитру Криській, байдуже, що їхній партнер корчиться від болю.

виграти в «Кривбасу», бо справді дуже сильна гра, і цікаве протистояння могло би бути...

«Де у правилах написано?»

Футболіст «Шахтаря» Дмитро Криській (на фото) прокоментував скандальний гол у ворота «Кривбасу». Хоча уболівальники майже одностайні: команду Ріната Ахметова знову «за вуха» тягнуть до чемпіонства

Петро ПАС

Футболісти донецького «Шахтаря» потрапили у неприємний інцидент під час матчу 19-го туру розіграшу Прем'єр-ліги з криворізьким «Кривбасом». На 22-й хвилині при рахунку 1:1 «гірники» швидко розіграли штрафний та забили, коли їхній гравець Олександр Зубков лежав на газоні, до якого підійшли гравці «Кривбасу», щоби допомогти.

Автор гола – хавбек Дмитро Криській – в інтерв'ю УПЛ ТБ зазначив, що ані він, ані його партнери не порушили правил. При цьому уболівальники та деякі експерти жорстко розкритикували «Шахтар» за цей момент, звинувативши

хочу швидко розіграти – можу це зробити. Гравці «Кривбасу» піднімали Зубкова? А що, він сам не може піднятися на ноги? Чому вони допомагали? Це – гарний вчинок, але вони мають сконцентруватися на грі. Я дивився на м'яч. Ми швидко його розіграли і забили гол», – сказав Криській.

Натомість у гравців «Кривбасу» – інша точка зору.

«Другий гол у наші ворота дещо зламав гру. Їхній гравець лежав на полі, ми підійшли до нього, але суперник швидко розіграв м'яч. Дивно, що цей гол зарахували, чесно кажучи», – заявив хорватський легіонер клубу Хрвоє Іліч.

Поділяє думку криворізьців і відомий коментатор Ігор Циганик: «Спочатку, з точки зору людської... Йде боротьба, падає футболіст на газон і лежить, гравець твоєї команди. Тобто, він таким чином відволікає увагу. Але ж є повага, може там у нього щось сталось, плече. Ніхто навіть не подумав прийти і подивитися, чи все добре... Підійш-

спективна в «Шахтаря», і передумав, а потім показав на центр. А як же свій футболіст? Чи вам ті 40 мільйонів уже просто всі очі «забивають»? Якесь повага має бути, хоча б до свого партнера. Повага до суперника, який прийшов допомогти твоєму партнеру. А ось зараз питання до Криській. Твоєму партнеру підійшли подати руку і підняти його, не своєму футболісту. Я розумію, що хочеться забити, іншого варіанту немає, рахунок 1:1, і ми розуміємо, що можуть і не

ЯКИЙ РАХУНОК?

Українська Прем'єр-ліга. Результати матчів 19 туру: «Полісся» – ЛНЗ «Черкаси» – 0:1, «Минай» – «Металіст 1925» – 2:0, «Ворскла» – «Верес» – 2:1, «Динамо» – «Чорноморець» – 1:0, «Колос» – «Рух Львів» – 0:1, «Оболонь» – «Дніпро-1» – 0:1, «Олександрія» – «Зоря» – 0:0, «Шахтар» – «Кривбас» – 5:2 (у матчі 18 туру «Олександрія» – «Шахтар», який хоч і закінчився унічию 0:0, через участь у грі незаявленого гравця господарям зарахована технічна поразка – 0:3).

ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ УКРАЇНСЬКОЇ ПРЕМ'ЄР-ЛІГИ ПІСЛЯ 19 ТУРІВ:							
№	Команда	І	В	Н	П	ЗП	О
1.	«Дніпро-1» (Дніпро)	19	11	5	3	29:17	38
2.	«Шахтар» (Донецьк)	17	11	4	2	34:15	37
3.	«Кривбас» (Кривий Ріг)	19	11	4	4	36:22	37
4.	«Динамо» (Київ)	16	11	1	4	38:20	34
5.	«Полісся» (Житомир)	19	9	6	4	25:14	33
6.	«Рух Львів» (Львів)	19	7	9	3	27:20	30
7.	«Ворскла» (Полтава)	19	7	5	7	20:27	26
8.	«Колос» (Ковалівка)	18	5	9	4	13:11	24
9.	«Чорноморець» (Одеса)	18	7	2	9	26:26	23
10.	«ЛНЗ Черкаси» (Черкаси)	18	6	5	7	18:21	23
11.	«Олександрія» (Олександрія)	18	4	5	9	12:23	17
12.	«Зоря» (Луганськ)	16	3	7	6	16:19	16
13.	«Оболонь» (Київ)	18	3	6	9	11:24	15
14.	«Металіст 1925» (Харків)	19	4	3	12	19:34	15
15.	«Верес» (Рівне)	18	2	6	10	16:30	12
16.	«Минай» (Минай)	17	1	7	9	9:25	10

У списку бомбардирів лідирує 22-річний форвард київського «Динамо» Владислав Ванат, який забив 9 голів (один – із пенальті).

«А що, він сам не може піднятися на ноги? Чому вони помагали? Це гарний вчинок, але вони мають сконцентруватися на грі.»

гравців-донецчан у несправді до суперника, який готувався побудувати стіну.

«А де в правилах написано, що не можна швидко розіграти штрафний удар? Якщо мені суддя скаже розіграти по свистку, я це й зроблю. Якщо

ли футболіст підіймати суперника і запитати, чи все добре. За цей час йде передача, усі зупинилися, дивляться на арбітра, і ... забивають гол. І рефері у цей момент, якщо ви побачили, готовий був свистнути про зупинку гри, але побачив, що атака пер-

Усміхніться!

Подруги сидять у барі. І тут одна каже:

– Подивися, Галю, на тих двох старих повій зліва. Такими й ми будемо років за двадцять...

– Наталю, дурепо, це ж дзеркало!

Дядько на прийомі у лікарі:

– У вас тиск 160 на 100... Вам треба терміново відмовитися від кави і коньяку...

– Зрозуміло, лікарю, тільки чай і горілка.

Пані Марія на сповіді:

– Чи брала ти чуже?

– Ні, не брала.

– Чи вживала лайливі слова?

– Ні, не вживала.

– Чи чинила перелюб?

– А це що таке?

– Чи спала з чужим чоловіком?

– Ні, що ви, отче! Хіба з чужим за-снеш?! ☺☺☺

Двоє дивляться біатлон.

– Куме, як там наші?

– Другі...

– Куме, я от не розумію, як у біатлоні можна прийти другим, якщо у тебе із собою рушниця... ☺☺☺

Дружина сварить чоловіка:

– Де тебе чорти носили?

– А ти що, теж їх бачиш? ☺☺☺

Зустрічаються два чоловіки:

– Привіт Олеже! Чого такий сумний?

– Син у мене народився...

– Так це ж добре!

– Добре то добре, та ось дружина дізналася... ☺☺☺

Хлопець підлизується до дівчини:

– Ну, будь ласка, мила, підемо в спальню...

– Ні й ні! Тільки після весілля.

– Але Дмитрові й Олегові ти не відмовляла.

– Я ж не збиралася за них заміж... ☺☺☺

У магазині:

– У вас є дисконтна карта нашого магазину?

– Ні.

– Заповніть цю анкету і отримаєте карту!

– І?

– І ми задовбаємо вас своїми есе-месками!

Що віщують зорі?

ГОРОСКОП

НА 11 – 17 БЕРЕЗНЯ

ОВЕН (21.03 – 20.04)

У цей період будуть нагадувати старі хронічні недуги. Виконуйте щодня фізичні вправи, більше гуляйте. У шлюбних взаєминах вірогідні проблеми. **Сприятливий день – субота, несприятливий – середа.**

ТЕЛЕЦЬ (21.04 – 21.05)

На приємні сюрпризи можуть розраховувати лише ті, хто від самого ранку щодня налаштується на позитив. Тому не забувайте про ранковий поцілунок навіть через вайбер. **Сприятливий день – п'ятниця, несприятливий – вівторок.**

БЛИЗНЯТА (22.05 – 21.06)

На вас впаде такий обсяг роботи, що ви тільки встигатимете закривати «хвости». У бізнесі та на службі пануватиме повний хаос і плутанина, а також інтриги колег. **Сприятливий день – четвер, несприятливий – вівторок.**

РАК (22.06 – 22.07)

Не бійтеся ризикувати – ваша завзятість буде винагороджена! Ваш організм досить міцний, щоб подолати дрібні нездужання. Однак не відмовляйте собі у відпочинку та повноцінному сні. **Сприятливий день – понеділок, несприятливий – субота.**

ЛЕВ (23.07 – 21.08)

Не варто втручатися в чужі справи, навіть якщо ваші дії будуть продиктовані добрими намірами. А от помолитися за близьких – саме час. **Сприятливий день – понеділок, несприятливий – середа.**

ДІВА (22.08 – 23.09)

Уваги вимагатимуть батьки або найближчі родичі. Остерігайтеся конфліктів на ґрунті поділу майна та інших фінансових питань. **Сприятливий день – четвер, несприятливий – вівторок.**

ТЕРЕЗИ (24.09 – 23.10)

Дозвольте собі на якийсь час забути про роботу, ви заслужили повноцінний відпочинок, оскільки вашому трудовоголізу позаздрять багато хто. Якщо існує ризик розлучення, перечекайте бурю на самоті. **Сприятливий день – п'ятниця, несприятливий – понеділок.**

СКОРПІОН (24.10 – 22.11)

Не піддавайте організм стресам! Велика ймовірність нервового виснаження на ґрунті втоми. Сім'я та побут вимагатимуть від вас великих фінансових вкладень. **Сприятливий день – понеділок, несприятливий – середа.**

СТРЕЛЕЦЬ (23.11 – 21.12)

Помірно сприятливий тиждень. Службовці захочуть поміняти місце роботи, але краще було б цю витівку відкласти на середину листопада. **Сприятливий день – вівторок, несприятливий – четвер.**

КОЗЕРІГ (22.12 – 20.01)

Бізнес може зупинитися через брак клієнтів, угоди стануть на паузу. Але це і на краще – відпочинок вам не завадить. **Сприятливий день – неділя, несприятливий – субота.**

ВОДОЛІЙ (21.01 – 18.02)

Щоб отримати відповідь на важливе запитання, над яким ви б'єтесь вже тривалий час, звертайте увагу на знаки, надіслані вам Всесвітом: головне, правильно витлумачити його підказки. **Сприятливий день – субота, несприятливий – понеділок.**

РИБИ (19.02 – 20.03)

Зірки рекомендують вам звернути увагу на сни, які насняться вам у цей час: у них може бути пророцтво щодо того, як складуться ваші стосунки з коханою людиною. **Сприятливий день – субота, несприятливий – середа.** ■

МАГНІТНІ БУРІ У БЕРЕЗНІ

● Слабкі: 8, 16.

● Середні: 7, 15, 20, 21.

● Сильні: 6 і 19 березня.

Подбайте заздалегідь про ліки від тиску і головного болю. Бережіть себе і своїх рідних!

Пальчики оближеш!

Млинці – сонцю родичі

Фото із сайту pinterest.es.

Гарантуємо смакоти!

Недарма про них ми згадали саме зараз, адже без цієї страви не обходиться Масляна, яка традиційно починається за тиждень до Великого посту і триває сім днів. Вона символізує проводи зими та зустріч весни

Переважає це свято випадає на кінець лютого – початок березня, але цього року в нас пізній Великдень, а Великий піст почнеться тільки 18 березня. Пасху будемо святкувати 5 травня.

Тож цьогоріч Масляна триватиме з 11 по 17 березня. Кожен її день має свою назву та традиції:

Понеділок – зустріч Масляної.

Вівторок – Заграші.

Середа – Тещині млинці.

Четвер – Розгуляй.

П'ятниця – Тещині вечірки.

Субота – Зовицині посиденьки.

Неділя – прощена та проводи Масляної.

А ще кажуть: скільки на Масницю млинців – стільки у весні сонячних днів. Тож готуйте оладки, сирнички, налиснички, аби потім не говорили: «Була біля двору Масляна, а в дім не зайшла».

МЛИНЦІ З МАКОМ ТА ВИШНЯМИ

Інгредієнти: для тіста 1 скл. молока, 2 яйця, 150 г борошна, 1 ст. л. цукру, 1 ст. л. вершкового масла, сіль, цедра апельсина; для начинки – 100 г маку, 3–4 ст. л. цукру, 100 г води (або купити готову макову начинку); 200 г вишень, 3 ст. л. цукрової пудри.

Приготування. Збиваємо яйця з цукром та щіпкою солі, додаємо розтоплене вершкове масло, потерту апельсинову цедру, просіяне борошно і добре перемішуємо. Поступово вливаємо молоко і розтираємо грудочки. Залишимо тісто, а тим часом готуємо начинку. Мак перемелюємо через м'ясорубку або в кавомолці. У каструльку вливаємо воду, всипаємо цукор і доводимо до кипіння, після цього додаємо мак і варимо хвилини 5, щоб начинка мала в'язку консистенцію. Печемо млинці на розігрітій сковорідці. Як вистигнуть, начиняємо на краєчок млинця кладемо рядок вишень, посипаємо цукровою пудрою і загортаємо в один оберт, решту площі намащуємо маковою начинкою і загортаємо до кінця.

«ЧЕРВОНІЙ ВЕЛЬВЕТ»

Інгредієнти: 3 яйця, 0,5 л молока, 1 скл. борошна, щіпка солі, 1 ст. л. цукру, 1 ст. л. какао-порошку, дрібка червоного барвника або трохи вишневого соку, 0,5 кг сиру або сиркової маси, 3 ст. л. цукрової пудри, шоколадні краплі, чорний шоколад.

Приготування. Яйця, молоко, борошно, цукор, сіль, какао змішати в комбайні до однорідної маси. Додати барвник. Залишити тісто на 30 хвилин, а потім сковорідку натерти вершковим маслом і випікати тоненькі млинці. Тримати в теплій духовці або накривати об'ємною кришкою, щоб не засохли краї. Для начинки приготуйте сирну масу з шоколадними краплями, додавши цукрову пудру. Готові млинці полийте рідким шоколадом і прикрасьте «тряндами» із млинців.

ОЛАДКИ ЗІ ШМАТОЧКАМИ ШОКОЛАДУ

Інгредієнти: 180 г борошна, 2 яйця, 100 мл вершків, 100 мл молока, 1 ч. л. розпушувача, 70 г шоколаду, 2 ст. л. ванільного цукру, щіпка солі, цукрова пудра для посипання, трошки олії.

Приготування. Шоколад поламати на маленькі шматочки. Відокремити білки від жовтків. Жовтки збити з молоком, вершками і цукром. Борошно просіяти і разом із розпушувачем всипати до молочної суміші. Потім додати шоколад і перемішати. Білки збити з сіллю в міцну піну й акуратно підмішати до тіста. Випікати на розігрітій сковорідці із мінімальною кількістю олії (можна просто змащувати пательню олією за допомогою силіконового пензлика). Зверху притрусити пудрою.

«ВУЗЛИКИ»

Інгредієнти: 250 г борошна, 1 скл. молока, 4 яйця, 3 ст. л. олії, 1 ст. л. цукру, дрібка солі, 1 скл. води, 250 г сиру, 1 перець болгарський, 3 солони огірки,

кі, кілька гілочок кропу, 1–2 зубки часнику.

Приготування. Олію змішайте з цукром, додайте злегка збиті яйця. До молока влийте гарячу воду, всипте сіль. Змішайте половину молочної суміші з олією та яйцями. Борошно просійте в миску, влийте до нього яєчну масу і перемішайте до однорідності. Поступово додавайте в тісто решту молока з водою і ретельно вимішуйте до консистенції вершків. Накрийте миску рушником і залиште на 20 хвилин при кімнатній температурі. На розпечену сковороду вливайте по півполоника тіста. Плавненько повертаючи пательню, розподіліть тісто рівномірно по всій її площині і смажте протягом хвилини на середньому вогні, переверніть і смажте ще 30 секунд. Готові млинці викладіть на тарілку, остудіть.

Сир перетріть через сито. Болгарський перець очистіть і наріжте невеличкими кубиками. Солоні огірки – так само. Часник пропустіть через прес, а кріп дрібно посічіть. Усе додайте до сиру, посоліть, поперчіть і вимішайте. Викладіть на млинець 1,5 ст. л. начинки, розмажте її, не доходячи до одного краю 3–4 см. Згорніть млинець у трубочку і скрутіть її равликком. Вільний край загніть у центр равлика. Сформируйте так усі «вузлики».

СИРНІ ОЛАДКИ З ЯБЛУКАМИ

Інгредієнти: 200 г домашнього сиру, 1 ч. л. розпушувача, 3 яйця, 2 ст. л. цукру, 1/4 ч. л. солі, 3/4 скл. борошна, 2/3 скл. молока, 1 велике яблуко, 1 ст. л. лимонного соку, олія.

Приготування. Яблуко почистити і порізати на дрібні кубики, скропити лимонним соком, щоб не потемніли. В мисці розтерти сир із яйцями, цукром і молоком. До сирної маси просіяти борошно, додати розпушувач і сіль. Потім додати яблуко і добре вимішати. Смажити на олії.

«ПІКАНТНІ»

Інгредієнти: для тіста – 3 яйця, 0,5 л молока, 1 скл. борошна, 3 ст. л. олії, дрібка солі, 1 ч. л. цукру, для начинки – 2 курячі філе, 2 кисло-солодкі яблука, 2 зубочки часнику, 5 ст. л. майонезу, сіль, перець.

Приготування. Усі складники тіста, крім олії, змішати до однорідної маси без грудочок. Наприкінці влити олію і ще раз добре вимішати, сковорідку та кож злегка змастити (для першого млинця) і випікати тоненькі млинці. Для начинки відваріть куряче філе із сіллю і перцем. Часник пропустіть через прес або розтріть у ступці. Яблука почистіть, наріжте на четвертинки. Дві третини з них натріть на крупній тертці, а одну на дрібній. Філе розділіть на волокна. Змішайте курятину, яблука, часник, майонез, приправте за смаком сіллю і перцем. На середину млинця викладіть повну столову ложку начинки і згортайте трикутником. Подавайте млинці гарячими.

МЛИНЦІ НА ПИВО

Інгредієнти: 1 скл. борошна, 2 яйця, 1 скл. світлого пива, 1 скл. молока, 1 ч. л. цукру, 1 ч. л. солі, зелень, 2–3 помідори, 50 г ковбаси, 3–4 печериці, 40 г твердого сиру, 1 маленька цибулина, олія.

Приготування. Змішати просіяну муку з сіллю, цукром та перцем (за бажанням), додати трохи молока та збиті яйця і добре розтерти, щоб не було грудочок. Тоді потроху доливати пиво і решту молока й ретельно розмішати. Можна додати 1 ст. л. олії в тісто, тоді менше треба буде на сковорідку. На добре розігріту пательню влити порцію тіста, дати трохи часу, щоб млинець «схопився», викласти на сирну сторону порізану ковбасу, третій твердий сир, зелень, помідори, гриби, цибулю (гриби та цибулю можна попередньо трохи підсмажити – так більше смакує), ще трошки досмажити, перевернути на другий бік (донизу начинкою) і підсмажити до золотистого кольору.

До речі:

Тісто на такий млинець треба брати дещо більше, ніж на звичайний, бо тоненький млинець із начинкою може порватися при перевертанні.

Тертий твердий сир краще легенько притиснути в тісто, а потім викласти решту інгредієнтів – тоді сир не прилигне до сковорідки.

Страва смакує і гарячою, і холодною, можна їсти зі сметаною.

Пиво надає млинцям гарного золотистого кольору та робить їх пухкими, але смак хмільного напою у готовій страві не відчувається. ■

Господарські секрети

Чи добре ви знаєте свою електричну духовку?

Багато сучасних моделей мають набір різних додаткових функцій, часто оснащених таким режимом, як конвекція повітря. Проте не всі господарині ним користуються, а дарма

Це специфічний прогрів камери за рахунок вентилятора, який ефективно створює рівномірний і безперервний обдув гарячим повітрям продуктів на деку, виключаючи їх підгорання або непропкання. Крім того, конвекція сприяє утворенню красивої рум'яної скоринки на пирогах та інших виробах.

У простіших моделях встановлені вентилятори нескладної конструкції, завдання яких – змушувати повітря переміщатися всередині духової шафи. У складніших вони можуть бути додатково оснащені нагрівальним елементом. Їх вентилятори посиленої дії, які швидко створюють щільний рівний потік гарячого повітря. Це робить випічку більш соковитою і м'якою всередині.

Існують духовки і з вологою конвекцією, під час якої створюється пар, тож страва не пересихає, пироги і торти добре піднімаються. До того ж паровий ефект дає змогу економити олію і готувати корисні продукти без сильного обсмажування.

Є моделі, в яких встановлено два конвектори.

Користуючись режимом конвекції, ви зможете:

Запекати великі товсті шматки продуктів, які потрібно пропекти з усіх боків (наприклад, м'ясо, рибу тощо).

Рівномірно випікати вироби, які займають усе деку (піцу, великі пироги).

Створювати підсмажену скоринку.

Дбайливо запікати різні кондитерські вироби (безе, ніжні бісквіти).

Сушити овочі, фрукти, зелень.

Слабкий нагрів духовки з конвекцією дає змогу швидко розморозити м'ясо, овочі та фрукти.

Готувати на декількох деках одночасно – усе пропечеться.

Конвекційний режим не обов'язково використовувати щоразу. Він може поєднуватися з приготуванням продуктів на грилі, а також вмикатися з нижнім і верхнім нагрівальними елементами одночасно або під час роботи нижнього нагріву (режим підсмажування). ■

Маленькі хитрощі

П'ять хвилин – і чайник засяє чистотою

Як і каструля, він швидко брудниться. На нього потрапляє жир із сковорідки під час смаження, пил, а всередині утворюється накип. Щоб його відчистити, доводиться добре потрудитися. Але є секрет, як це зробити без особливих зусиль

Щоб позбутися накипу, потрібно у 2 літрах води п'ять хвилин прокип'ятити чайну ложку лимонної кислоти. Після цього треба протерти губкою і промити кілька разів.

Аби очистити чайник зовні, приготуйте пасту: по 3 столові ложки перекису водню і соди, столову ложку будь-якого мийного засобу. Нанесіть губкою на його поверхню і змийте через пів години. Чайник заблещить як новенький! Таким чином можна відчистити і каструлі. ■

Тижневик «Газета Волинь».

Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТЗОВ «Газета «Волинь»

ЗАСНОВНИК: ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ І ВИДАВЦЯ: 43016, Луцьк, вул. Ковельська, 2.

E-mail volyn.nova@gmail.com, reklama.volyn@gmail.com

Заснована 27 вересня 1939 року. *

Головний редактор і відповідальний за випуск

ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович

Редакція залишає за собою право на літературне редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку авторів. Передрук або відтворення у будь-якій формі матеріалів, розміщених у газеті «Волинь-нова» чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видання заборонено. Публікація під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою – «Друкуються на правах реклами». За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе.

Редакція залишає за собою право відмовити в розміщенні рекламної статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

Телефони редакції:

78 07 70, 066 82 47 160, 096 77 31 037

ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ

Головний бухгалтер	Політики	Інтернет-новин
ВДОВИЧЕНКО Тамара Федорівна	УЛІЦЬКИЙ Василь Михайлович	НЕКОЗ Наталія Валеріївна
Відповідальний секретар	Економіки	Передплати і розповсюдження
ХАРЧУК Олена Андріївна	ЛІСОВА Алла Степанівна	ШВАБЮК Галина Іванівна
	Інформації	Спеціальні кореспонденти
	ВЛАШИНЕЦЬ Леся Степанівна	ХВАС Любов Володимирівна ЗОЗУЛЯ Світлана Сергіївна

ТЗОВ «Газета «Волинь»
п/р UA833052930002600700803281
КБ Приватбанк, МФО 305293, ЄДРПОУ 02471695

Друк офсетний.
Обсяг 4 друк. аркуші

ПЕРЕДПЛАТНІ ІНДЕКСИ:
30000, 60306 (ДЛЯ ЧИТАЧІВ ВОЛИНСЬКОЇ ОБЛАСТІ),
97847 (ДЛЯ ЧИТАЧІВ РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ),
61136 (ДЛЯ ЧИТАЧІВ ІНШИХ ОБЛАСТЕЙ).

Регістраційні номери:
ВЛ №518-251 Р від 02.03.2018 р.,
КВ №22901-12801-ПР від 15.09.2017 р.,
РВ №690/243-Р від 07.11.2017 р.

Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер», м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.: (0352) 52-27-37. http://a-print.com.ua
Тираж згідно із замовленням.
Замовлення № 211.

Патріоти з коліски

Цими днями малеча із Горохівського дитсадка «Казка» вшанувала життєвий і творчий шлях Лесі Українки

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

До слова, в затишних світлицях закладу портрети геніїв освітлени розмістили на чільних місцях серед вишиванок, тож дівчата знає їх не лише із розповідей вихователів, а й в обличчя.

На змістовне дійство, присвячене 153-ї річниці від дня її народження, всіх дітей і працівників дитсадка запросила група «Усмішка» і її вихователька Лариса Рудь.

Пані Лариса, багата професійним досвідом і спогадами про сотні своїх вихованців, щоразу не перестає захоплюватися, наскільки легко вони запам'ятовують Кобзареві і Лесині строфи, як чуттєво декламують вірші відомих поетів. Ще й перетворюються в артистів, інсценізуючи улюблені поеми й казки.

На дитячому святі «Усмішка» приємно вразила талантами і малих, і дорослих глядачів. Авторський сценарій Лариси Рудь був схожим на барвінковий віночок. Пелюстками в ньому були поезія, пісеньки, таночки, які виконували всі 13 дівчаток і 11 хлопчиків чарівної «Усмішки». Граціозні па малеча демонструвала під слова і музику Лесиної «Коліскової». Дітки

Фото Інни ГАЙДИ.

Знайдомість: група «Усмішка» і її вихователька Лариса Рудь.

Таких Лукаша і Мавки, як у Горохові, нема ніде на Волині

Ролі Мавки й Лукаша чуттєво виконали, можливо, й майбутні артисти Злата Калашнюк і Роман Псюк.

Ми готувалися до заходу з любов'ю, з повагою до улюблених митців, творчість яких відчувається актуальною й потрібною навіть у час воєнного лихоліття.

усміхалися, уявляючи собі й виспівуючи «Вишеньки-черешеньки» поетеси та з усіх сил плескали в долоньки постановці уривку

славнозвісної драми-феєрії «Лісова пісня». Ролі Мавки й Лукаша в ній чуттєво виконали, можливо, й майбутні артисти – Злата Калашнюк і Роман Псюк.

– Я й не сумнівалася, що цей захід вдасться по-своєму величним і, водночас, зворушливим до сліз. Ми готувалися до нього з любов'ю, з повагою до улюблених митців, творчість яких відчувається актуальною й потрібною навіть у час воєнного лихоліття, – щиро поділилася враженнями завідувачка ЗДО «Казка» Інна Гайда. «Усмішці» і Ларисі Рудь подякувала за творче завзяття методист закладу Алла Медведчук.

Ім'я Волині

«...Збагнеш таїни Господа, і це буде твоя найбільша насолода»

У віці 77 років після важкої тривалої хвороби зупинилося серце першої народної художниці України на Волині, професор кафедри образотворчого мистецтва Волинського національного університету імені Лесі Українки Тетяни Галькун

Лія ЛІС

Роботи цієї відомої авторки виставляля на 18 зарубіжних, 36 республіканських, 62 обласних виставках живопису. Тетяна Дмитрівна Галькун організувала 13 персональних виставок, у тому числі 5 – за кордоном, була учасницею 12 міжнародних пленерів. Її картини відзначали дипломами низки елітарних виставок і конкурсів...

Фото з архіву газети «Волинь».

Уродженка села Ропотуха на Черкащині віддала своє творче серце Волині. Навіть персональну виставку так і назвала – «Моя Волинь».

Якось у розмові з журналістами «Волинь» художниця згадала, як під час навчання проживала в родині викладачки живопису Олександри Павловської та її чоловіка Георгія Якубовича. Вони працювали з легендарним Сергієм Параджановим над «Тінями забутих предків». Він щодня з них обідав. І якось

вона по своїй доброті... випрала штани геніальному режисерові. Він не дуже зважав на своє вбрання, хоча штани з мішковини і прикрашав ефектний золотий ланцюжок. Дівчина бачила, як трудиться ця видатна людина, і вирішила зробити добру справу. Параджанов одразу розсердився, мовляв, «це ж ціла епоха, стіль-

ки років на цих штанах тіні сходили й заходили, а вона їх у воду». А потім зрозумів: то від щирого серця, і зробив на звороті картини напис, який і досі нагадує про зустріч із майстром: «Ти тяжкий шлях обрала у своєму житті, але, крім великої муки, ти на тому шляху збагнеш таїни Господа, і це буде твоя найбільша насолода».

А збагнути ті таїни допомагав художниці чоловік Анатолій Якуб'юк.

– Ми їхали в маленькі села, я йшла попереду, шукала майбутні сюжети, а він ніс за мною ескізник. Завдяки Анатолію я побачила найпотаємніші куточки Волині.

Кілька років тому журналісти «Волинь» відзняли фільм про пані Тетяну в її творчій оазі в селі Озютичі на Локачинщині. Перейдіть за цим посиланням, і Ви дізнаєтесь більше про велику душу Художниці від Бога.

Золоті слова

«Борітеся – поборете, Вам Бог помагає! За вас правда, за вас сила і воля святая!»

* * *

«Україно, Україно! Серце моє, ненько! Як згадаю твою долю, заплаче серденько!»

* * *

«І на оновленій землі Врага не буде, супостата, А буде син, і буде мати, І будуть люде на землі».

(Тарас ШЕВЧЕНКО (1814–1861), видатний національний Герой і символ України).

2024 БЕРЕЗЕНЬ

Василь, Євген, Нестор, Лаврентій, Марія, Мотря, Омелян, Павло.

7 Четвер

Всесвітній день поля.

схід – 05:56, захід – 13:49. Спадаючий півмісяць. 26-й день. схід – 06:49, захід – 18:10. Тривалість дня – 11:21. Тривалість ночі – 12:39.

8 П'ятниця

Міжнародний жіночий день.

Дементій, Лазар, Опанас, Тодось, Феодосій, Федос, Ярема.

схід – 06:23, захід – 15:23. Спадаючий півмісяць. 27-й день. схід – 06:47, захід – 18:12. Тривалість дня – 11:25. Тривалість ночі – 12:35.

9 Субота

День народження Тараса Шевченка.

Валерій, Ілля, Кирило, Леонтій, Микола, Олександр, Панас, Тарас.

схід – 06:44, захід – 16:56. Спадаючий півмісяць. 28-й день. схід – 06:45, захід – 18:14. Тривалість дня – 11:29. Тривалість ночі – 12:31.

10 Неділя

День Державного гімну України.

Анастасія, Василина, Віктор, Галина, Денис, Кіндрат, Клавдія, Купріян, Леонід, Ніка, Руфіна, Федора.

схід – 07:00, захід – 18:28. Молодий Місяць. 0-й день. схід – 06:42, захід – 18:15. Тривалість дня – 11:33. Тривалість ночі – 12:27.

11 Понеділок

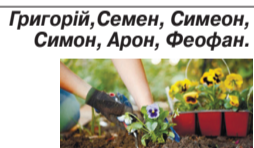
Європейський день пам'яті жертви тероризму.

схід – 07:14, захід – 19:59. Зростаючий півмісяць. 1-й день. схід – 06:40, захід – 18:17. Тривалість дня – 11:37. Тривалість ночі – 12:23.

12 Вівторок

День посадки квітів.

схід – 07:28, захід – 21:29. Зростаючий півмісяць. 2-й день. схід – 06:38, захід – 18:19. Тривалість дня – 11:41. Тривалість ночі – 12:19.

13 Середа

День коштовностей.

схід – 07:44, захід – 22:58. Зростаючий півмісяць. 3-й день. схід – 06:36, захід – 18:20. Тривалість дня – 11:44. Тривалість ночі – 12:16.

Погода

Ця весняна прохолода буде приємною...

Якби ж не війна... У ці дні погоду зумовить холодний арктичний антициклон. Опадів не очікується. Проте стане трохи прохолодніше, інформує Волинський обласний центр з гідрометеорології

Температура вночі 0–5° морозу, вдень 2–7° тепла.

8 березня – без опадів. Вітер південно-східний, 5–10 м/с. Температура вночі 1–6° морозу, вдень 3–8° тепла.

Мінлива хмарність очікується 9 та 10 березня. Без опадів. Вітер південно-східний, 5–10 м/с. Температура повітря вночі 1–6° морозу, вдень 3–8° тепла.

Галина ШВАБЮК

7 березня – очікується мінлива хмарність. Без істотних опадів. Вітер південно-східний, 5–10 м/с.

Місячний і сонячний календар склав Вадим ХОМІК, вчитель фізики та астрономії КЗЗСО «Луцький ліцей №1 Луцької міської ради».